

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 64

12. apríla 2021

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2021/C 128/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2021/C 128/02	Vec C-760/18: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 11. februára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grécko) – M.V. a i./Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“ (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Doložka 5 – Opatrenia, ktoré majú zabrániť zneužívaniu vyplývajúceho z opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv a pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú – Pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore – Opakovane uzatvárané zmluvy alebo predĺžená prvá zmluva – Ekvivalentné zákonné opatrenie – Ústavne stanovený absolútny zákaz zmeny pracovných zmlúv na dobu určitú na zmluvy na dobu neurčitú – Povinnosť konformného výkladu)	2
2021/C 128/03	Vec C-56/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. februára 2021 – RFA International LP/Európska komisia (Odvolanie – Dumping – Dovozy ferosilícia s pôvodom v Rusku – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 11 ods. 9 a 10 – Zamietnutie žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla – Vytvorená vývozná cena – Posúdenie dopadu antidumpingového cla na cenu ďalšieho predaja a následné predajné ceny v Európskej únii – Povinnosť uplatniť rovnakú metódu ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla – Zmena okolností – Odpočítanie zaplateného antidumpingového cla – Nezvratné dôkazy)	3

2021/C 128/04	Spojené veci C-407/19 a C-471/19: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 11. februára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgicko) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)/Belgische Staat C-407/19), Ministerraad (C-471/19), (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 45 ZFEÚ – Voľný pohyb pracovníkov – Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Vykonávanie prístavných prác – Prístavní pracovníci – Prístup k povolaniu a prijímanie do zamestnania – Pravidlá udeľovania povolení prístavným pracovníkom – Prístavní pracovníci, ktorí nepatria do kvóty pre pracovníkov podľa vnútroštátnych právnych predpisov – Obmedzenie doby platnosti pracovnej zmluvy – Mobilita prístavných pracovníkov medzi rôznymi prístavnými oblasťami – Pracovníci vykonávajúci prácu v logistike – Bezpečnostné osvedčenie – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Bezpečnosť v prístavných oblastiach – Ochrana pracovníkov – Proporcionalita)	3
2021/C 128/05	Vec C-77/20: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 11. februára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal – Írsko) – trestné konanie proti K.M. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná politika rybolovu – Nariadenie (ES) č. 1224/2009 – Systém kontroly na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky rybolovu – Použitie zariadenia, ktoré je schopné automaticky triediť ryby podľa veľkosti, na palube rybárskeho plavidla – Článok 89 – Opatrenia na zabezpečenie dodržiavania pravidiel – Článok 90 – Trestné sankcie – Zásada proporcionality)	5
2021/C 128/06	Vec C-356/20 P: Odvolanie podané 31. júla 2020: AL proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. júna 2020 vo veci T-83/19, AL/Komisia	5
2021/C 128/07	Vec C-561/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgicko) 26. októbra 2020 – Q, R, S/United Airlines, Inc.	6
2021/C 128/08	Vec C-579/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem (Holandsko) 2. novembra 2020 – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	6
2021/C 128/09	Vec C-624/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, so sídlom v Amsterdame (Holandsko) 24. novembra 2020 – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Vec C-626/20 P: Odvolanie podané 23. novembra 2020: Arkadiusz Kaminski proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 23. septembra 2020 vo veci T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski	8
2021/C 128/11	Vec C-665/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam (Holandsko) 7. decembra 2020 – Európsky zatykač proti X; ďalší účastník konania: Openbaar Ministerie	8
2021/C 128/12	Vec C-674/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Belgicko) 10. decembra 2020 – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Vec C-694/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof (Belgicko) 21. decembra 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Flämische Regierung	10
2021/C 128/14	Vec C-704/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 23. decembra 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/C, B	10
2021/C 128/15	Vec C-712/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln (Nemecko) 24. decembra 2020 – GJ/Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Vec C-713/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 24. decembra 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y/X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Vec C-723/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 29. decembra 2020 – Insolvenčné konanie o majetku spoločnosti Galapagos S.A., za účasti DE ako insolvenčný správca, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. a Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Vec C-13/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumunsko) 4. januára 2021 – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)	13
2021/C 128/19	Vec C-18/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 12. januára 2021 – Uniqa Versicherungen AG/VU	13
2021/C 128/20	Vec C-19/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Holandsko) 13. januára 2021 – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Vec C-23/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 14. januára 2021 – IO/Wallonische Region	15
2021/C 128/22	Vec C-36/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) 22. januára 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (konajúca aj pod názvom De Scharrelderij)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Vec C-38/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Ravensburg (Nemecko) 22. januára 2021 – VK/BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Vec C-39/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Holandsko) 26. januára 2021 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Vec C-45/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) 28. januára 2021 – Banka Slovenije/Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Vec C-51/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Halduskohus (Estónsko) 28. januára 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toidumet	21
2021/C 128/27	Vec C-52/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège (Belgicko) 28. januára 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances	22
2021/C 128/28	Vec C-53/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège (Belgicko) 28. januára 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge – SPF Finances	23
2021/C 128/29	Vec C-55/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varchoven administrativen sad (Bulharsko) 28. januára 2021 – Direktor na Agencia „Mitnici“/IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD	23
2021/C 128/30	Vec C-56/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) 29. januára 2021 – UAB „ARVI“ ir ko/Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Vec C-61/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Versailles (Francúzsko) 2. februára 2021 JP/Ministre de la Transition écologique, Premier ministre . . .	25
2021/C 128/32	Vec C-65/21 P: Odvolanie podané 2. februára 2021: SGL Carbon SE proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-639/18, SGL Carbon SE/Komisia	25
2021/C 128/33	Vec C-68/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 3. februára 2021 – Iveco Orecchia SpA/APAM Esercizio SpA	26
2021/C 128/34	Vec C-70/21: Žaloba podaná 3. februára 2021 – Európska komisia/Talianska republika	27
2021/C 128/35	Vec C-73/21 P: Odvolanie podané 3. februára 2021: Química del Nalón SA, formerly Industrial Química del Nalón SA proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Komisia	28
2021/C 128/36	Vec C-75/21 P: Odvolanie podané 4. februára 2021: Deza a.s. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-638/18, Deza a.s./Komisia	29
2021/C 128/37	Vec C-75/21 P: Odvolanie podané 3. februára 2021: Bilbaína de Alquitranes, SA proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-645/18, Bilbaína de Alquitranes, SA/Komisia	30

Všeobecný súd

2021/C 128/38	Vec T-488/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – XC/Komisia („Verejná služba – Prijímanie do verejnej služby – Verejné výberové konanie EPSO/AD/338/17 – Rozhodnutie výberovej komisie o nezapísaní mena žalobcu do rezervného zoznamu výberového konania – Zásada zákazu diskriminácie na základe zdravotného postihnutia – Prístup k dokumentom – Zamietnutie žiadosti o prístup k otázkam položeným počas dokazovania – Tajnosť rokovania výberovej komisie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Verejné výberové konanie EPSO/AD/356/18 – Rezervný zoznam – Žaloba o neplatnosť – Nedostatok záujmu na konaní – Neprípustnosť – Zodpovednosť“)	32
2021/C 128/39	Spojené veci T-345/19, T-346/19, T-364/19 až T-366/19, T-372/19 až T-375/19 a T-385/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Santini a i./Parlament (Inštitucionálne právo – Jednotný štatút európskeho poslanca – Európski poslanci zvolení v talianskych obvodoch – Prijatie rozhodnutia č. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Úrad predsedu poslaneckej snemovne, Taliansko) v oblasti dôchodkov – Zmena výšky dôchodkov talianskych národných poslancov – Korelačná zmena výšky dôchodkov niektorých bývalých európskych poslancov zvolených za Taliansko zo strany Európskeho parlamentu – Právomoc autora aktu – Povinnosť odôvodnenia – Nadobudnuté práva – Právna istota – Legitímna dôvera – Právo vlastníť majetok – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania – Mimosmluvná zodpovednosť – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom)	33
2021/C 128/40	Vec T-519/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Forte/Parlament („Inštitucionálne právo – Jednotný štatút európskeho poslanca – Európski poslanci zvolení v talianskych obvodoch – Prijatie rozhodnutia č. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Úrad predsedu poslaneckej snemovne, Taliansko) v oblasti dôchodkov – Zmena výšky dôchodkov talianskych národných poslancov – Korelačná zmena výšky dôchodkov niektorých bývalých európskych poslancov zvolených za Taliansko zo strany Európskeho parlamentu – Právomoc autora aktu – Povinnosť odôvodnenia – Nadobudnuté práva – Právna istota – Legitímna dôvera – Právo vlastníť majetok – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania“)	33

2021/C 128/41	Vec T-578/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Sophia Groupe/Parlament („Postup verejného obstarávania služieb – Verejné obstarávanie – Poskytovanie asistenčných služieb pre budovy – Zamietnutie ponuky uchádzača – Uzavretie zmluvy s iným uchádzačom – Kritériá výberu – Kritériá hodnotenia ponúk – Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka – Používanie značiek a osvedčení pri formulovaní kritérií hodnotenia ponúk – Povinnosť odôvodnenia“)	34
2021/C 128/42	Vec T-821/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Herlyn a Beck/EUIPO – Brillux (B. home) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie B.home – Skoršia medzinárodná slovná ochranná známka B-Wohnen – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	35
2021/C 128/43	Vec T-117/20: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – El Corte Inglés/EUIPO – MKR Design (PANTHÉ) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie PANTHÉ – Skoršie slovné a obrazové národné ochranné známky PANTHER a skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie P PANTHER – Relatívny dôvod zamietnutia – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Dôkaz o riadnom používaní skoršej ochrannej známky“)	35
2021/C 128/44	Vec T-776/20: Žaloba podaná 29. decembra 2020 – Stockdale/Rada a i.	36
2021/C 128/45	Vec T-20/21: Žaloba podaná 17. januára 2021 – VI/Komisia	38
2021/C 128/46	Vec T-22/21: Žaloba podaná 14. januára 2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisia	39
2021/C 128/47	Vec T-30/21: Žaloba podaná 21. januára 2021 – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Vec T-49/21: Žaloba podaná 21. januára 2021 – PZ/Komisia	41
2021/C 128/49	Vec T-52/21: Žaloba podaná 25. januára 2021 – ClientEarth/Komisia	41
2021/C 128/50	Vec T-75/21: Žaloba podaná 5. februára 2021 – Mendes de Almeida/Rada	42
2021/C 128/51	Vec T-92/21: Žaloba podaná 12. februára 2021 – Darment/Komisia	43
2021/C 128/52	Vec T-103/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Boshab/Rada	44
2021/C 128/53	Vec T-104/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kande Mupompa/Rada	44
2021/C 128/54	Vec T-105/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kanyama/Rada	45
2021/C 128/55	Vec T-106/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kazembe Musonda/Rada	45
2021/C 128/56	Vec T-107/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Amisi Kumba/Rada	46
2021/C 128/57	Vec T-108/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Ilunga Luyoyo/Rada	46
2021/C 128/58	Vec T-109/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Mutondo/Rada	47

2021/C 128/59	Vec T-110/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kampete/Rada	47
2021/C 128/60	Vec T-112/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Numbi/Rada	48
2021/C 128/61	Vec T-113/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Team Beverage/EUIPO (Beverage Analytics)	48
2021/C 128/62	Vec T-114/21: Žaloba podaná 20. februára 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)	49
2021/C 128/63	Vec T-115/21: Žaloba podaná 20. februára 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)	50
2021/C 128/64	Vec T-117/21: Žaloba podaná 18. februára 2021 – Deichmann SE/EUIPO – Munich (vyobrazenie dvoch prekrížených pruhov na bočnej strane topánky)	50
2021/C 128/65	Vec T-118/21: Žaloba podaná 22. februára 2021 – Cilem Records International/EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Vec T-119/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Ramazani Shadar/Rada	52
2021/C 128/67	Vec T-120/21: Žaloba podaná 19. februára 2021 – Ruhorimbere/Rada	52

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2021/C 128/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 110, 29.3.2021

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 98, 22.3.2021

Ú. v. EÚ C 88, 15.3.2021

Ú. v. EÚ C 79, 8.3.2021

Ú. v. EÚ C 72, 1.3.2021

Ú. v. EÚ C 62, 22.2.2021

Ú. v. EÚ C 53, 15.2.2021

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 11. februára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grécko) – M.V. a i./Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“

(Vec C-760/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Doložka 5 – Opatrenia, ktoré majú zabrániť zneužívaniu vyplývajúceho z opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv a pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú – Pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore – Opakovane uzatvárané zmluvy alebo predĺžená prvá zmluva – Ekvivalentné zákonné opatrenie – Ústavne stanovený absolútny zákaz zmeny pracovných zmlúv na dobu určitú na zmluvy na dobu neurčitú – Povinnosť konformného výkladu)

(2021/C 128/02)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: M.V. a i.

Žalovaný: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“

Výrok rozsudku

1. Doložka 1 a doložka 5 bod 2 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999, ktorá je uvedená v prílohe smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, sa majú vykladať v tom zmysle, že výraz „opakované uzatváranie pracovných zmlúv na dobu určitú“, ktorý sa v nej nachádza, zahŕňa aj automatické predĺženie platnosti pracovných zmlúv na dobu určitú pracovníkov na úseku čistenia priestranstiev miestnej územnej samosprávy, ku ktorému došlo v súlade s výslovnými vnútroštátnymi ustanoveniami, bez ohľadu na skutočnosť, že v zásade nebola dodržaná písomná forma stanovená pre opakované uzatváranie pracovných zmlúv.
2. Doložka 5 bod 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú sa má vykladať v tom zmysle, že ak došlo k zneužívaniu opakovane uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú v zmysle tohto ustanovenia, povinnosť vnútroštátneho súdu podať v čo najväčšej možnej miere výklad všetkých relevantných ustanovení vnútroštátneho práva a tieto ustanovenia uplatňovať tak, aby umožnili náležite sankcionovať toto zneužívanie a odstrániť následky porušenia práva Únie, zahŕňa posúdenie, či sa vnútroštátne ustanovenia stále účinnej skoršej právnej úpravy, ktoré umožňujú zmenu opakovane uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, môžu prípadne uplatniť na účely konformného výkladu, napriek tomu, že vnútroštátne ustanovenia, ktoré majú ústavnú povahu, takúto zmenu vo verejnom sektore absolútne zakazujú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. februára 2021 – RFA International LP/Európska komisia(Vec C-56/19 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Dumping – Dovoz ferosilícia s pôvodom v Rusku – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 11 ods. 9 a 10 – Zamietnutie žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla – Vytvorená vývozná cena – Posúdenie dopadu antidumpingového cla na cenu ďalšieho predaja a následné predajné ceny v Európskej únii – Povinnosť uplatniť rovnakú metódu ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla – Zmena okolností – Odpočítanie zaplateného antidumpingového cla – Nezvratné dôkazy)

(2021/C 128/03)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: RFA International LP (v zastúpení: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova a E. Borovikov, advokáti, N. Tuominen, avocata a D. O'Keeffe, solicitor)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne J.-F. Brakeland, A. Demeneix a P. Němečková, neskôr J.-F. Brakeland a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietajú.
2. RFA International LP je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 11. februára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgicko) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)/Belgische Staat C-407/19, Ministerraad (C-471/19),(Spojené veci C-407/19 a C-471/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 45 ZFEÚ – Voľný pohyb pracovníkov – Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Vykonávanie prístavných prác – Prístavní pracovníci – Prístup k povolaniu a prijímanie do zamestnania – Pravidlá udeľovania povolení prístavným pracovníkom – Prístavní pracovníci, ktorí nepatria do kvóty pre pracovníkov podľa vnútroštátnych právnych predpisov – Obmedzenie doby platnosti pracovnej zmluvy – Mobilita prístavných pracovníkov medzi rôznymi prístavnými oblasťami – Pracovníci vykonávajúci prácu v logistike – Bezpečnostné osvedčenie – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Bezpečnosť v prístavných oblastiach – Ochrana pracovníkov – Proporcionalita)

(2021/C 128/04)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Žalovaní: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

za účasti: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Výrok rozsudku

1. Články 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá osobám alebo podnikom, ktoré chcú vykonávať prístavné činnosti, vrátane prác, ktoré nesúvisia s nakladaním a vykladaním tovaru z lodí v úzkom zmysle slova, povinnosť využívať iba prístavných pracovníkov, ktorým bolo udelené povolenie v súlade s podmienkami a pravidlami stanovenými touto právnou úpravou, pokiaľ sú tieto podmienky a pravidlá jednak založené na objektívnych, nediskriminačných a vopred známych kritériách umožňujúcich prístavným pracovníkom z iných členských štátov preukázať, že vo svojom štáte pôvodu spĺňajú požiadavky rovnocenné požiadavkám vzťahujúcim sa na vnútroštátnych prístavných pracovníkov, a jednak pokiaľ nezavádzajú obmedzené kvóty pre pracovníkov, ktorým možno udeliť povolenie.
2. Články 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej:
 - udeľovanie povolení prístavným pracovníkom prislúcha správnej komisii, ktorá je paritne zložená z členov menovaných organizáciami zamestnávateľov a organizáciami pracovníkov,
 - táto komisia tiež v závislosti od potreby pracovnej sily rozhoduje, či pracovníci s povolením majú alebo nemajú byť prijatí do kvóty pre prístavných pracovníkov, pričom v prípade prístavných pracovníkov, ktorí nie sú prijatí do tejto kvóty, je dĺžka povolenia obmedzená dĺžkou ich pracovnej zmluvy, takže pre každú novú zmluvu, ktorú uzavrujú, sa musí začať nové konanie o udelení povolenia, a
 - nie je stanovená maximálna lehota, v ktorej musí uvedená komisia rozhodnúť.
3. Články 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej s výnimkou prípadu, že pracovník môže doložiť splnenie rovnocenných podmienok v inom členskom štáte, sa mu udelí povolenie prístavného pracovníka, iba ak preukáže, že:
 - externá agentúra pre prevenciu a ochranu zdravia na pracovisku, ku ktorej je pridružená organizácia, ktorej členmi sú povinne všetci zamestnávatelia pôsobiaci v dotknutej prístavnej oblasti, rozhodla, že pracovník je zdravotne spôsobilý,
 - pracovník úspešne absolvoval psychotechnické skúšky vykonané orgánom, ktorý určila táto organizácia zamestnávateľov,
 - absolvoval trojtýždňové prípravné kurzy na získanie znalostí týkajúcich sa bezpečnosti pri práci a odbornej kvalifikácie, a
 - úspešne zložil záverečnú skúšku,

pokiaľ úloha, ktorou je poverená organizácia zamestnávateľov a prípadne odbory prístavných pracovníkov, ktorým bolo udelené povolenie, pri ustanovovaní orgánov zodpovedných za vykonávanie takýchto vyšetrení, testov alebo skúšok nemôže spochybniť ich transparentnosť, objektívnosť a nestrannosť.
4. Články 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej prístavní pracovníci, ktorým bolo udelené povolenie v súlade so zákonným režimom, ktorý sa na nich uplatňoval pred nadobudnutím účinnosti tejto právnej úpravy, si podľa tejto právnej úpravy zachovávajú postavenie prístavných pracovníkov s povolením a sú prijatí do kvóty pre prístavných pracovníkov stanovenej touto právnou úpravou.
5. Články 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že presun prístavného pracovníka do kvóty pre pracovníkov inej prístavnej oblasti, než je tá, v ktorej získal povolenie, podlieha podmienkam a pravidlám stanoveným v kolektívnej zmluve, pokiaľ sa tieto podmienky a pravidlá javia ako potrebné a primerané vo vzťahu k cieľu, ktorým je zaistiť bezpečnosť v každej prístavnej oblasti, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

6. Články 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že logistickí pracovníci musia mať „bezpečnostné osvedčenie“ vydané na základe predloženia ich preukazu totožnosti a pracovnej zmluvy, ktorého pravidlá vydávania, ako aj postup, ktorý sa má dodržať na jeho získanie, stanovuje kolektívna zmluva, pokiaľ sú podmienky vydávania takehoto osvedčenia potrebné a primerané vo vzťahu k cieľu spočívajúcemu v zaistení bezpečnosti v prístavných oblastiach a pokiaľ postup stanovený na jeho získanie neukladá nadmernú a neprimeranú administratívnu záťaž.

(¹) Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.
Ú. v. EÚ C 348, 14.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 11. februára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal – Írsko) – trestné konanie proti K.M.

(Vec C-77/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná politika rybolovu – Nariadenie (ES) č. 1224/2009 – Systém kontroly na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky rybolovu – Použitie zariadenia, ktoré je schopné automaticky triediť ryby podľa veľkosti, na palube rybárskeho plavidla – Článok 89 – Opatrenia na zabezpečenie dodržiavania pravidiel – Článok 90 – Trestné sankcie – Zásada proporcionality)

(2021/C 128/05)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

K.M.

za účasti: The Director of Public Prosecutions

Výrok rozsudku

Články 89 a 90 nariadenia Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 vzhľadom na zásadu proporcionality zakotvenú v článku 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, sa majú vykladať v tom zmysle, že s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, nebránia vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré na účely sankcionovania porušenia článku 32 nariadenia Rady (ES) č. 850/98 z 30. marca 1998 o ochrane zdrojov rybolovu prostredníctvom technických opatrení na ochranu mláďat morských organizmov, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 227/2013 z 13. marca 2013, stanovuje nielen uloženie pokuty, ale aj povinné prepadnutie úlovku a zakázaného rybárskeho výstroja alebo rybárskeho výstroja, ktorý nie je v súlade s predpismi, nájdených na palube dotknutého plavidla.

(¹) Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Odvolaie podané 31. júla 2020: AL proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. júna 2020 vo veci T-83/19, AL/Komisia

(Vec C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaie: AL (v zastúpení: S. Rodrigues, A. Blot, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 10. decembra 2020 Súdny dvor (šiesta komora) zamietol odvolanie ako zjavne nedôvodné.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige ondernemingsrechtbank
Brussel (Belgicko) 26. októbra 2020 – Q, R, S/United Airlines, Inc.**

(Vec C-561/20)

(2021/C 128/07)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Q, R, S

Žalovaná: United Airlines, Inc.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 3 ods. 1 písm. a) a článok 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 v zmysle ich výkladu Súdnym dvorom vykladať v tom zmysle, že cestujúci má nárok na náhradu voči leteckému dopravcovi, ktorý nie je dopravcom Spoločenstva, v prípade, že na cieľové miesto priletí s meškaním dlhším ako tri hodiny v dôsledku meškania posledného letu s miestom odletu a cieľovým miestom na území tretej krajiny a bez medzipristátia na území členského štátu, a tento let je súčasťou letu s prestupmi, ktorého miestom prvého odletu je letisko na území členského štátu, celý ho vykonáva tento letecký dopravca a cestujúci si ho rezervoval jedinou rezerváciou u dopravcu Spoločenstva, ktorý nevykonáva žiadnu časť tohto letu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Je nariadenie č. 261/2004, ak sa vykladá v zmysle prvej otázky, v rozpore s medzinárodným právom verejným, najmä so zásadou, podľa ktorej má každý štát úplnú a výlučnú zvrchovanosť nad svojím územím a nad svojím vzdušným priestorom, pretože podľa tohto výkladu sa má právo Únie uplatňovať na skutkový stav, ktorý nastal na území tretej krajiny?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem
(Holandsko) 2. novembra 2020 – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Vec C-579/20)

(2021/C 128/08)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: F, A, G, H, I

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Poskytuje článok 15 písm. c) smernice 2011/96⁽¹⁾ ochranu iba v mimoriadnych situáciách, v ktorých dosahuje stupeň všeobecného násilia charakterizujúci medzinárodný alebo vnútroštátny ozbrojený konflikt takú vysokú úroveň, že existujú pádne dôvody domnievať sa, že civilnej osobe v prípade návratu do dotknutej krajiny alebo prípadne do dotknutého regiónu už pre jej samotnú prítomnosť tam skutočne hrozí nebezpečenstvo, že bude vystavená ohrozeniu v zmysle tejto právnej úpravy? A má sa taká mimoriadna situácia chápať ako „most extreme case of general violence“ v zmysle rozsudku N. A./Spojené kráľovstvo⁽²⁾?

V prípade zápornej odpovede na prvú časť prvej otázky:

2. Má sa článok 15 písm. c) smernice 2011/96 vykladať v tom zmysle, že aj nižší stupeň všeobecného násilia ako ten, ktorý je určujúci v rámci vyššie uvedenej mimoriadnej situácie, v spojení s osobnými a individuálnymi okolnosťami danými u konkrétného žiadateľa môže viesť k tomu, že existujú pádne dôvody domnievať sa, že žiadateľovi v prípade návratu do dotknutej krajiny alebo do dotknutého regiónu hrozí nebezpečenstvo, že bude vystavený ohrozeniu v zmysle tejto právnej úpravy?

V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

3. Má sa v tomto rámci aplikovať pohyblivá stupnica, ktorá rozlišuje podľa aktuálneho stupňa všeobecného násilia a príslušného stupňa individuálnych okolností? A ktoré osobné a individuálne okolnosti môžu zohrávať úlohu pri posudzovaní zo strany azylového orgánu a vnútroštátneho súdu?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

4. Je zlučiteľné s článkom 15 smernice 2011/96, aby sa žiadateľovi, ktorý sa nachádza v situácii, v ktorej sa vyskytuje nižší stupeň všeobecného násilia ako ten, ktorý je určujúci v rámci vyššie uvedenej mimoriadnej situácie, a ktorý môže preukázať, že je špecificky dotknutý z dôvodu (okrem iného) skutočností vlastných jeho osobnej situácii, poskytla doplnková ochrana výlučne podľa článku 15 písm. a) alebo písm. b) tejto smernice?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

⁽²⁾ Rozsudok EStP zo 17. júla 2008, CE:ECHR:2008:0717JUD002590407.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, so sídlom
v Amsterdame (Holandsko) 24. novembra 2020 – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Vec C-624/20)

(2021/C 128/09)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag, so sídlom v Amsterdame

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: E. K.

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Majú členské právomoc určiť, či má samotné právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ dočasnú alebo trvalú povahu, alebo patrí jeho definícia do pôsobnosti práva Únie?
2. Ak sa uplatní výklad podľa ustanovení práva Únie; má sa v súvislosti s uplatnením smernice 2003/109/ES⁽¹⁾ rozlišovať medzi rôznymi odvodenými právami na pobyt, ktoré štátnym príslušníkom tretích krajín vyplývajú z práva Únie, vrátane odvodeného práva na pobyt, ktoré sa prizná rodinnému príslušníkovi občana Únie, a právom na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ?

3. Má dočasnú povahu právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ, ktoré je vzhľadom na svoju povahu odvodené od existencie vzťahu závislosti medzi štátnym príslušníkom tretej krajiny a občanom Únie, a je zrejmé, že zanikne?
4. Ak má právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ dočasnú povahu: má sa článok 3 ods. 2 písm. e) smernice [v tomto prípade] vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z možnosti získať postavenie osoby s dlhodobým pobytom v zmysle smernice vylučuje iba povolenia na pobyt podľa vnútroštátneho práva?

(¹) Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 2004, s. 44; Mim. vyd. 19/006, s. 272).

**Odvolanie podané 23. novembra 2020: Arkadiusz Kaminski proti rozsudku Všeobecného súdu
(druhá komora) z 23. septembra 2020 vo veci T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski**

(Vec C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Arkadiusz Kaminski (v zastúpení: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, radcowie prawni)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Polfarmex S.A

Uznesením z 28. januára 2021 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie nebolo prijaté a pán Arkadiusz Kaminski znáša svoje vlastné trovy konania.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam (Holandsko)
7. decembra 2020 – Európsky zatykač proti X; ďalší účastník konania: Openbaar Ministerie**

(Vec C-665/20)

(2021/C 128/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Európsky zatykač proti: X

Ďalší účastník konania: Openbaar Ministerie

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 bod 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV (¹) vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci súdny orgán v prípade, ak sa členský štát rozhodne prebrať toto ustanovenie do vnútroštátneho práva, musí mať v súvislosti s otázkou, či sa výkon európskeho zatykača má odmietnuť, určitú voľnú úvahu?
2. Má sa pojem „rovnaké činy“ v článku 4 bode 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykladať v rovnakom zmysle ako v článku 3 bode 2 tohto rámcového rozhodnutia, a v prípade ak nie, ako sa má tento pojem v prvom uvedenom ustanovení vykladať?

3. Má sa podmienka podľa článku 4 bodu 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, že „tento rozsudok bol vykonaný... alebo už nemôže byť vykonaný podľa práva krajiny vynášajúcej rozsudok“, vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na situáciu, v ktorej vyžiadaná osoba bola za rovnaké činy s konečnou platnosťou odsúdená na trest odňatia slobody, ktorý čiastočne vykonala v štáte, ktorý vyniesol rozsudok, a ktorý jej vo zvyšku bol odpustený orgánom tohto štátu, ktorý nie je súdnym orgánom, v rámci všeobecnej amnestie, ktorá sa uplatňuje aj na odsúdených, ktorí rovnako ako vyžiadaná osoba spáchali závažné trestné činy, a ktorá nespočíva na racionálnych úvahách trestnopolitickej povahy?

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 3; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Belgicko)
10. decembra 2020 – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale**

(Vec C-674/20)

(2021/C 128/12)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour constitutionnelle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Airbnb Ireland UC

Žalovaný: Région de Bruxelles-Capitale

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 5 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (¹) vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá zaväzuje poskytovateľov sprostredkovateľskej služby, ktorej predmetom je prostredníctvom elektronickej platformy za odmenu sprostredkovať kontakt medzi prípadnými nájomcami a prenajímateľmi, ktorí sú alebo nie sú podnikateľmi ponúkajúcimi krátkodobé ubytovanie, oznámiť na základe písomnej žiadosti daňovej správe, pod hrozbou uloženia pokuty, „údaje o prevádzkovateľovi a turistickom ubytovacom zariadení, ako aj počet prenocovaní a ubytovacích jednotiek využitých v priebehu predchádzajúceho roka“, s cieľom identifikovať osoby podliehajúce regionálnej dani z turistických ubytovacích zariadení a ich zdaniteľné príjmy, spadá do „daňovej oblasti“, a v dôsledku toho sa musí považovať za vylúčenú z pôsobnosti tejto smernice?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, majú sa články 1 až 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (²) vykladať v tom zmysle, že táto smernica sa uplatňuje na takú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá je opísaná v prvej prejudiciálnej otázke? Má sa prípadne článok 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že sa na takúto právnu úpravu uplatňuje?
3. Má sa článok 15 ods. 2 smernice 2000/31/ES vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na takú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá je opísaná v prvej prejudiciálnej otázke, a že takúto právnu úpravu povoľuje?

(¹) Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; 13/025, s. 399.

(²) Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof (Belgicko) 21. decembra 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Flämische Regierung

(Vec C-694/20)

(2021/C 128/13)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Grondwettelijk Hof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Žalovaná: Flämische Regierung

Prejudiciálna otázka

Odporuje článok 1 bod 2 smernice Rady (EÚ) 2018/822 ⁽¹⁾ z 25. mája 2018, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o povinnú automatickú výmenu informácií v oblasti daní v súvislosti s cezhraničnými opatreniami podliehajúcimi oznamovaniu, právu na spravodlivý proces, ktoré zaručuje článok 47 Charty základných práv Európskej únie, a právu na rešpektovanie súkromného života, zaručenému v článku 7 Charty základných práv Európskej únie, v rozsahu, v akom nový článok 8ab ods. 5, ktorý bol vložený do smernice Rady 2011/16/EÚ ⁽²⁾ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS, stanovuje, že v prípade, ak členský štát prijme potrebné opatrenia, na základe ktorých sa sprostredkovateľom udelí právo na výnimku z podávania informácií o cezhraničnom opatrení podliehajúcim oznamovaniu, ak by sa povinnosťou oznamovania porušila povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa vnútroštátnych právnych predpisov daného členského štátu, je tento členský štát povinný uložiť takýmto sprostredkovateľom povinnosť bezodkladne informovať každého iného sprostredkovateľa, a ak takýto sprostredkovateľ neexistuje, príslušného daňovníka, o ich povinnosti oznamovania informácií, ak takáto povinnosť vedie k tomu, že je právny zástupca, ktorý koná ako sprostredkovateľ, povinný oznámiť informácie, ktoré získa v rámci výkonu hlavných činností v rámci svojho povolania, a to najmä obhajoby alebo zastupovania jeho mandanta v súdnom konaní a právneho poradenstva, a to aj mimo rámca právneho sporu, inému sprostredkovateľovi, ktorý nie je jeho mandantom?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 139, 2018, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 64, 2011, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 23. decembra 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/C, B

(Vec C-704/20)

(2021/C 128/14)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolať: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odporcovia v odvolacom konaní: C, B

Prejudiciálna otázka

Stanovuje právo Únie, a najmä článok 15 ods. 2 smernice o návrate (2008/115/ES) ⁽¹⁾ a článok 9 smernice o prijímaní (2013/33/EÚ) ⁽²⁾ v spojení s článkom 6 Charty základných práv Európskej Únie (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 1) povinnosť vykonať preskúmanie z úradnej moci v tom zmysle, že súd je povinný z vlastného podnetu (*ex officio*) posúdiť, či sú splnené všetky podmienky pre zaistenie, vrátane podmienok, ktorých splnenie cudzinec nenamietal, hoci mal takúto možnosť?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln (Nemecko) 24. decembra 2020 – GJ/Ryanair DAC

(Vec C-712/20)

(2021/C 128/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: GJ

Žalovaná: Ryanair DAC

Prejudiciálna otázka

Považuje sa štrajk vlastných zamestnancov leteckého dopravcu, ktorý sa začal na podnet odborovej organizácie, za mimoriadnu okolnosť v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 24. decembra 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y/X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Vec C-713/20)

(2021/C 128/16)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Centrale Raad van Beroep

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Odporcovia v odvolacích konaniach: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 11 ods. 3 písm. a) nariadenia (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že sa na zamestnanca, ktorý býva v jednom členskom štáte a pracuje v inom členskom štáte na základe zmluvy o dočasnej agentúrnej práci, podľa ktorej pracovnoprávny vzťah končí skončením pridelenia a následne pokračuje, v tomto medziobdobí naďalej vzťahujú právne predpisy posledného uvedeného členského štátu, až kým túto prácu nielen dočasne neskončí?
2. Aké faktory sú relevantné, aby sa v prípadoch tohto typu určilo, či ide o dočasné skončenie činnosti?
3. Po uplynutí akého obdobia je potrebné vychádzať z toho, že zamestnanec, ktorý už nemá zmluvný pracovnoprávny vzťah, svoju činnosť v štáte zamestnania dočasne skončil, pokiaľ konkrétne indície nesvedčia o opaku?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 29. decembra 2020 – Insolvenčné konanie o majetku spoločnosti Galapagos S.A., za účasti DE ako insolvenčný správca, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. a Prime Capital S.A.

(Vec C-723/20)

(2021/C 128/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dlžník: Galapagos S.A.

Ďalší účastník konania: DE, insolvenčný správca spoločnosti Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 1 nariadenia 2015/848 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že spoločnosť – dlžník, ktorej štatutárne sídlo sa nachádza v jednom členskom štáte, nemá centrum svojich hlavných záujmov v druhom členskom štáte, v ktorom sa nachádza jej ústredie tak, ako ho možno určiť na základe objektívnych a tretími osobami zistiteľných faktorov, keď spoločnosť – dlžník za okolností, ako sú tie v konaní vo veci samej, premiestnila svoje ústredie z tretieho členského štátu do druhého členského štátu, zatiaľ čo v treťom členskom štáte bol podaný návrh na začatie hlavného insolvenčného konania o jej majetku, o ktorom sa ešte nerozhodlo?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa článok 3 ods. 1 nariadenia 2015/848 vykladať v tom zmysle,
 - a) že súdy toho členského štátu, na území ktorého má dlžník centrum svojich hlavných záujmov v čase podania návrhu na začatie insolvenčného konania, majú aj naďalej medzinárodnú právomoc na začatie tohto konania, ak dlžník po podaní návrhu, ale pred rozhodnutím o začatí konkurzného konania, preniesol svoje centrum hlavných záujmov na územie iného členského štátu, a

- b) že táto pretrvávajúca medzinárodná právomoc súdov jedného členského štátu vylučuje právomoc súdov iného členského štátu pre ďalšie návrhy na začatie hlavného insolvenčného konania, ktoré budú podané na súd iného členského štátu po tom, ako bolo centrum hlavných záujmov dlžníka prenesené do tohto iného členského štátu?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 19) v znení korigenda (Ú. v. EÚ L 349, 2016, s. 9).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumunsko)
4. januára 2021 – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier
(ISCTR)**

(Vec C-13/21)

(2021/C 128/18)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Judecătoria Miercurea Ciuc

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaateľka: Pricoforest SRL

Odporkyňa: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „okruh 100 km“ uvedený v článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 561/2006 (¹) vykladať v tom zmysle, že priamka nakreslená na mape medzi základňou podniku a miestom určenia musí byť kratšia ako 100 km alebo v tom zmysle, že skutočne prejazdená vzdialenosť vozidlom musí byť kratšia ako 100 km?
2. Majú sa ustanovenia článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 561/2006 vykladať v tom zmysle, že vykonávanie druhov dopravy spomedzi tých, ktoré sú stanovené v tomto ustanovení, vrátane niektorých druhov v okruhu do 100 km od základne podniku a iné presahujúce tento okruh v lehote jedného mesiaca v kontexte vyňatia situácie uvedenej v článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 561/2006 z uplatnenia tohto nariadenia na základe vnútroštátneho ustanovenia, predpokladá vyňatie všetkej predmetnej dopravy z uplatnenia tohto nariadenia alebo len tej dopravy, ktorá sa uskutočňuje v okruhu do 100 km alebo žiadnej z nich?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 12. januára
2021 – Uniqa Versicherungen AG/VU**

(Vec C-18/21)

(2021/C 128/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Uniqa Versicherungen AG

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: VU

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 20 a 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia bránia prerušeniu 30-dňovej lehoty na podanie odporu proti európskemu platobnému rozkazu stanovenej článkom 16 ods. 2 tohto nariadenia, prostredníctvom ustanovenia § 1 ods. 1 rakúskeho Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (Spolkový zákon o sprievodných opatreniach ku COVID-19 v justícii), podľa ktorého sa v konaniach v občianskoprávných veciach do 30. apríla 2020 prerušujú a od 1. mája 2020 odznova začínajú plynúť všetky procesné lehoty, plynutie ktorých vyvolala právna skutočnosť, ktorá nastala po 21. marci 2020, alebo ktoré dovtedy ešte neuplynuli?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 399, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem
(Holandsko) 13. januára 2021 – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Vec C-19/21)

(2021/C 128/20)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: I, S

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 27 dublinského nariadenia⁽¹⁾, prípadne v spojení s článkom 47 Charty, vykladať v tom zmysle, že dožiadaný členský štát je povinný poskytnúť žiadateľovi, ktorý sa zdržiava v žiadajúcom členskom štáte a domáha sa odovzdania podľa článku 8 (alebo článkov 9 alebo 10) dublinského nariadenia, alebo jeho rodinnému príslušníkovi v zmysle článkov 8, 9 alebo 10 dublinského nariadenia účinný opravný prostriedok na súd proti zamietnutiu dožiadania o prevzatie?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku a ak článok 27 dublinského nariadenia neponúka základ pre účinný opravný prostriedok, má sa článok 47 Charty – v spojení so základným právom na jednotu rodiny a záujem dieťaťa (ako je to zaručené v článkoch 8 až 10, ako aj v odôvodnení 19 dublinského nariadenia) – vykladať v tom zmysle, že dožiadaný členský štát je povinný poskytnúť žiadateľovi, ktorý sa zdržiava v žiadajúcom členskom štáte a domáha sa odovzdania podľa článkov 8 až 10 dublinského nariadenia, alebo jeho rodinnému príslušníkovi v zmysle článkov 8 až 10 dublinského nariadenia účinný opravný prostriedok na súd proti zamietnutiu dožiadania o prevzatie?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku alebo druhú časť druhej otázky: Akým spôsobom a ktorý členský štát má žiadateľovi alebo jeho rodinnému príslušníkovi oznámiť zamietavé rozhodnutie dožiadaného členského štátu a právo podať proti nemu opravný prostriedok?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko)
14. januára 2021 – IO/Wallonische Region**

(Vec C-23/21)

(2021/C 128/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IO

Žalovaný: Valónsky región

Prejudiciálne otázky

1. Je taká vnútroštátna právna úprava, ako ju uplatňuje Valónsky región, a to úprava, podľa ktorej je používanie zahraničného služobného vozidla, bez opätovnej povinnej registrácie, ktoré podnik (s právnou subjektivitou alebo bez nej) usadený v inom členskom štáte EÚ ako v Belgicku poskytne konateľovi (alebo samostatne zárobkovo činné osobe) s bydliskom v Belgicku, podmienené tým, že tento konateľ (alebo samostatne zárobkovo činná osoba) musí mať pri sebe v dotknutom vozidle potvrdenie tohto podniku (s právnou subjektivitou alebo bez nej) alebo doklad o zákazke (to znamená potvrdenie v zmysle článku 3 § 2 bodu 2 kráľovského nariadenia z 20. júla 2001), v rozpore s príslušnými ustanoveniami práva Únie, najmä s článkom 49 (sloboda usadiť sa) a článkom 56 (voľný pohyb služieb) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)?
2. Je podmienka pre používanie služobného vozidla, ktoré je zaregistrované v zahraničí a poskytnuté spoločníkovi a konateľovi s bydliskom v Belgicku, podľa ktorej musia od tohto podniku poberať plat alebo príjem, zlučiteľná s príslušnými ustanoveniami práva Únie, najmä s článkom 49 (sloboda usadiť sa) a článkom 56 (voľný pohyb služieb) ZFEÚ?
3. Je vyššie opísaná vnútroštátna právna úprava, ako ju uplatňuje Valónsky región, odôvodnená požiadavkami verejnej bezpečnosti alebo inými ochrannými opatreniami a je dodržiavanie tejto vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa vykladá tak, že kogentne stanovuje, že je nutné mať pri sebe doklad o zákazke a potvrdenie o poskytnutí vozidla, nevyhnutné pre dosiahnutie sledovaného cieľa alebo je možné tento cieľ dosiahnuť aj inými menej striktnými a formalistickými prostriedkami?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Holandsko) 22. januára 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (konajúca aj pod názvom
De Scharrelderij)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Vec C-36/21)

(2021/C 128/22)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (konajúca aj pod názvom De Scharrelderij)

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (minister poľnohospodárstva, prírody a kvality potravín)

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Únie tomu, aby sa na základe zásady ochrany legitímnej dôvery upravenej vnútroštátnym právom posúdilo, či vnútroštátny správny orgán v rozpore s ustanovením práva Únie vzbudil dôveru a preto podľa vnútroštátneho práva konal nezákonne, keď dotknutej osobe nenahradil škodu, ktorá jej takto vznikla, ak sa takáto osoba nemôže úspešne odvolávať na zásadu ochrany legitímnej dôvery podľa práva Únie, pretože ide o jasné ustanovenie práva Únie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Ravensburg (Nemecko)
22. januára 2021 – VK/BMW Bank GmbH

(Vec C-38/21)

(2021/C 128/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Ravensburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VK

Žalovaná: BMW Bank GmbH

Prejudiciálne otázky

1. O fikcii zákonnosti podľa článku 247 § 6 ods. 2 tretej vety, § 12 ods. 1 tretej vety EGBGB

- a) Sú článok 247 § 6 ods. 2 tretia veta a článok 247 § 12 ods. 1 tretia veta EGBGB, pokiaľ konštatujú, že zmluvné ustanovenia odporujúce ustanoveniam článku 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48/ES ⁽¹⁾ vyhovujú požiadavkám článku 247 § 6 ods. 2 prvej a druhej vety EGBGB a požiadavkám stanoveným v článku 247 § 12 ods. 1 druhej vete bode 2 písm. b) EGBGB, v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. p) a článkom 14 ods. 1 smernice 2008/48/ES?

Ak áno:

- b) Vyplýva z práva Únie, najmä z článku 10 ods. 2 písm. p) a článku 14 ods. 1 smernice 2008/48/ES, že článok 247 § 6 ods. 2 tretia veta a článok 247 § 12 ods. 1 tretia veta EGBGB sa neuplatnia, pokiaľ konštatujú, že zmluvné ustanovenia odporujúce ustanoveniam článku 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48/ES vyhovujú požiadavkám článku 247 § 6 ods. 2 prvej a druhej vety EGBGB a požiadavkám stanoveným v článku 247 § 12 ods. 1 druhej vete bode 2 písm. b) EGBGB?

Ak je odpoveď na otázku II. 1. b) záporná:

2. O povinných informáciách podľa článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES

- a) Má sa článok 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že výška úroku za deň, ktorá sa má uviesť v zmluve o úvere, musí matematicky vyplývať zo zmluvnej úrokovej sadzby úveru uvedenej v zmluve?

- b) Má sa článok 10 ods. 2 písm. l) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že sa má v absolútnej hodnote uviesť úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb platná v čase uzavretia zmluvy o úvere, resp. sa má v absolútnej hodnote uviesť aspoň referenčná úroková sadzba [v tomto prípade základná úroková sadzba podľa § 247 Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník, ďalej len „BGB)], z ktorej sa zvýšením (v tomto prípade o päť percentuálnych bodov podľa § 288 ods. 1 druhej vety BGB) vypočíta platná úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb, a musí byť spotrebiteľ informovaný o referenčnej úrokovej sadzbe (základnej úrokovej sadzbe) a jej premenlivosti?
- c) Má sa článok 10 ods. 2 písm. t) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že v texte zmluvy o úvere musia byť uvedené podstatné formálne náležitosti pre prístup k sťažnosti a/alebo prostriedku nápravy v rámci mimosúdneho mechanizmu vybavovania sťažností a/alebo zaistenia nápravy?

Ak je aspoň jedna z odpovedí na vyššie uvedené otázky II. 2. a) až c) kladná:

- d) Má sa článok 14 ods. 1 druhá veta písm. b) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že lehota na odstúpenie od zmluvy začína plynúť len vtedy, ak informácie podľa článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES boli poskytnuté úplne a správne?

Ak nie:

- e) Aké sú smerodajné kritériá pre začatie plynutia lehoty na odstúpenie zmluvy napriek neúplným alebo nesprávnym informáciám?

Ak sú odpovede na vyššie uvedené otázky II. 1. a) a/alebo aspoň jednu z otázok II. 2. a) až c) kladné:

3. O zániku práva na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48/ES:

- a) Podlieha právo na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48/ES zániku?

Ak áno:

- b) Ide v prípade zániku o časové ohraničenie práva na odstúpenie od zmluvy, ktoré musí byť upravené v parlamentnom zákone?

Ak nie:

- c) Predpokladá zánik práva zo subjektívneho hľadiska, že spotrebiteľ vedel o existencii svojho práva na odstúpenie od zmluvy alebo je aspoň zodpovedný za to, že o ňom nevedel z dôvodu hrubej neobstaranosti?

Ak nie:

- d) Bráni možnosť veriteľa dodatočne poskytnúť informácie dlžníkovi podľa článku 14 ods. 1 druhej vety písm. b) smernice 2008/48/ES a tým vyvolať začatie plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy, uplatneniu právnej úpravy týkajúcej sa zániku práva na základe dobrej viery?

Ak nie:

- e) Je to v súlade s pevne stanovenými zásadami medzinárodného práva, ktorými sú podľa Grundgesetz (základný zákon, ďalej len „GG“) viazané nemecké súdy?

Ak áno:

- f) Ako má nemecký subjekt uplatňujúci právo vyriešiť konflikt medzi záväznými predpismi medzinárodného práva a požiadavkami Súdneho dvora Európskej únie?

4. O uznaní zneužívajúceho uplatnenia práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48/ES:

a) Môže uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48/ES predstavovať zneužitie práva?

Ak áno:

b) Ide v prípade uznania zneužívajúceho uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy o obmedzenie práva na odstúpenie od zmluvy, ktoré musí byť upravené v parlamentnom zákone?

Ak nie:

c) Predpokladá uznanie zneužívajúceho uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy zo subjektívneho hľadiska, že spotrebiteľ vedel o existencii svojho práva na odstúpenie od zmluvy alebo je aspoň zodpovedný za to, že o ňom nevedel z dôvodu hrubej nedbanlivosti?

Ak nie:

d) Bráni možnosť veriteľa dodatočne poskytnúť informácie dlžníkovi podľa článku 14 ods. 1 druhej vety písm. b) smernice 2008/48/ES a tým vyvolať začatie plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy uznaniu zneužívajúceho uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy na základe dobrej viery?

Ak nie:

e) Je to v súlade s pevne stanovenými zásadami medzinárodného práva, ktorými sú podľa základného zákona viazané nemecké súdy?

Ak áno:

f) Ako má nemecký subjekt uplatňujúci právo vyriešiť konflikt medzi záväznými predpismi medzinárodného práva a požiadavkami Súdneho dvora Európskej únie?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag,
zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Holandsko) 26. januára 2021 – X/Staatssecretaris van Justitie en
Veiligheid**

(Vec C-39/21)

(2021/C 128/24)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: X

Odporca v odvolacom konaní: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Môžu členské štáty s ohľadom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie v spojení s jej článkami 6 a 53 a s ohľadom na článok 15 ods. 2 písm. b) smernice o návrate⁽¹⁾, článok 9 ods. 3 smernice o prijímaní⁽²⁾, ako aj článok 28 ods. 4 Dublinského nariadenia⁽³⁾, upraviť súdne konanie, v rámci ktorého možno napadnúť zaistenie na účely odsunu, o ktorom rozhodli správne orgány, takým spôsobom, že súdu bude zakázané, aby z úradnej povinnosti skúmal a posúdil všetky hľadiská zákonnosti zaistenia a v prípade, ak z úradnej povinnosti zistí, že toto zaistenie je nezákonné, aby ho okamžite zrušil a nariadil okamžité prepustenie cudzinca? Ak podľa Súdneho dvora Európskej únie takáto vnútroštátna právna úprava odporuje právu Únie, znamená to tiež, že v prípade, ak cudzinec požiada o prepustenie, je tento súd vždy povinný aktívne a podrobne z úradnej povinnosti skúmať a posúdiť všetky relevantné skutočnosti a hľadiská zaistenia?
2. Má sa na otázku 1 s ohľadom na článok 24 ods. 2 Charty v spojení s článkom 3 bodom 9 smernice o návrate, článok 21 smernice o prijímaní a článok 6 Dublinského nariadenia odpovedať iným spôsobom, ak je úradmi zaistený cudzinec maloletý?
3. Vyplyva z práva na účinný prostriedok nápravy, zakotveného v článku 47 Charty, v spojení s jej článkami 6 a 53 a s ohľadom na článok 15 ods. 2 písm. b) smernice o návrate, článok 9 ods. 3 smernice o prijímaní a článok 28 ods. 4 Dublinského nariadenia, že súd rozhodujúci v každom stupni je v prípade, ak cudzinec tento súd požiada o zrušenie zaistenia na účely odsunu a o prepustenie, vždy povinný odôvodniť rozhodnutie o takejto žiadosti relevantným a vecným spôsobom, ak bol inak opravný prostriedok podaný v súlade právnou úpravou tohto členského štátu? Ak Súdny dvor bude považovať vnútroštátnu právnu prax, v zmysle ktorej sa súd rozhodujúci v druhom, a teda v poslednom stupni, môže obmedziť len na vyhlásenie rozhodnutia bez akéhokoľvek vecného odôvodnenia, s ohľadom na spôsob a podobu úpravy dotknutého opravného prostriedku v tomto členskom štáte, za nezlučiteľnú s právom Únie, znamená to, že s ohľadom na zraniteľnú situáciu cudzinca, na význam konania v oblasti cudzineckého práva a na zistenie, že takéto konania – s ohľadom na právnu ochranu líšiacu sa od všetkých ostatných správnych konaní – predpokladajú rovnako nedostatočné procesné záruky pre cudzinca ako postup zaistenia, sa takáto právomoc súdu rozhodujúceho v druhom, a teda poslednom stupni, v azylových konaniach a riadnych konaniach týkajúcich sa cudzincov musí považovať za odporujúce právu Únie? Má sa na tieto otázky s ohľadom na článok 24 ods. 2 Charty odpovedať inak, ak je cudzinec ktorý sa odvolá proti rozhodnutiu v cudzineckej veci, maloletý?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 64/2013 z 24. januára 2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2535/2001, pokiaľ ide o spravovanie colných kvót WTO pre syr a maslo z Nového Zélandu (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ustavno sodišče Republike Slovenije
(Slovinsko) 28. januára 2021 – Banka Slovenije/Državni zbor Republike Slovenije**

(Vec C-45/21)

(2021/C 128/25)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Banka Slovenije

Žalovaný: Državni zbor Republike Slovenije

Prejudiciálne otázky

- a) Majú sa článok 123 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 21 Protokolu (č. 4) vykladať v tom zmysle, že zakazujú, aby národná centrálna banka, ktorá je členom Európskeho systému centrálnych bánk, niesla zodpovednosť za náhradu škody, a to z vlastných zdrojov, voči bývalým nositeľom práv zrušených finančných nástrojov, o ktorých zrušení rozhodla táto banka v rámci výkonu svojej zákonom priznanej právomoci prijímať mimoriadne opatrenia vo verejnom záujme s cieľom predísť ohrozeniu stability finančného systému v prípade, že v rámci neskorších súdnych konaní vyplynie, že národná centrálna banka zrušila uvedené finančné nástroje v rozpore so zásadou, podľa ktorej sa žiadny nositeľ práv z finančných nástrojov nesmie v dôsledku mimoriadneho opatrenia dostať do nepriaznivejšej situácie, než v akej by sa nachádzal, ak by sa predmetné opatrenie neprijalo, pokiaľ národná centrálna banka v tejto súvislosti zodpovedá: (1) za škodu, ktorú bolo možné predvídať na základe skutkového stavu a okolností zrejmých v čase rozhodovania centrálnej banky, ktorých si táto banka bola vedomá, alebo si ich mala byť vedomá, a (2) za škodu spôsobenú postupom osôb, ktoré konali pri výkone uvedených právomocí centrálnej banky na základe poverenia tejto centrálnej banky, pričom však tieto osoby nekonali za daných okolností, vzhľadom na skutkový stav a okolnosti, ktoré im v súlade s pridelenými právomocami boli známe, alebo im mali byť známe, s náležitou odbornou starostlivosťou?
- b) Majú sa článok 123 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 21 Protokolu (č. 4) vykladať v tom zmysle, že zakazujú, aby národná centrálna banka, ktorá je členom Európskeho systému centrálnych bánk, hradila z vlastných zdrojov osobitné peňažné náhrady časti bývalých nositeľov práv zo zrušených finančných nástrojov (na základe kritéria majetkových pomerov), a to v dôsledku zrušenia finančných nástrojov, o ktorom rozhodla uvedená banka v rámci výkonu svojej zákonom priznanej právomoci prijímať mimoriadne opatrenia vo verejnom záujme s cieľom predísť ohrozeniu stability finančného systému, v prípade, že na oprávnenie získať náhradu škody za daných okolností postačuje samotné zrušenie dotknutého finančného nástroja, pričom nie je relevantné, či došlo k porušeniu zásady, podľa ktorej sa žiadny nositeľ práv z finančných nástrojov nesmie v dôsledku mimoriadneho opatrenia dostať do nepriaznivejšej situácie, než v akej by sa nachádzal, ak by sa takéto opatrenie neprijalo?
- c) Majú sa článok 130 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 7 Protokolu (č. 4) o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa národnej centrálnej banke uložila povinnosť platiť náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku výkonu jej zákonných právomocí, a to výške, ktorá by mohla ohroziť schopnosť tejto banky účinne plniť svoje povinnosti? Sú v tejto súvislosti, na účely konštatovania, či došlo k porušeniu zásady finančnej nezávislosti národnej centrálnej banky, relevantné zákonné predpoklady, ktorých existencia vedie k vyvodeniu vyššie uvedenej zodpovednosti?
- d) Majú sa články 53 až 62 smernice 2013/36/EÚ⁽¹⁾ alebo články 44 až 52 smernice 2006/48/ES⁽²⁾, ktorými sa poskytuje ochrana dôverného charakteru informácií, ktoré banka získala alebo ktoré vznikli v rámci prudenciálneho dohľadu nad bankami, vykladať v tom zmysle, že uvedené dve smernice poskytujú ochranu aj vo vzťahu k dôvernému charakteru informácií, ktoré banka získala alebo ktoré vznikli v rámci vykonávania opatrení určených na záchranu bánk s cieľom zabezpečiť stabilitu finančného systému v čase, keď riziká pre solventnosť a likviditu bánk nebolo možné odstrániť prostredníctvom obvyklých opatrení prudenciálneho dohľadu, pričom uvedené opatrenia sa v každom prípade považovali za reorganizačné opatrenia v zmysle smernice 2001/24/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií⁽³⁾?
- e) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku uvedenú v bode d), majú sa články 53 až 62 smernice 2013/36/EÚ alebo články 44 až 52 smernice 2006/48/ES týkajúce sa ochrany dôverných informácií, ktoré banka získala alebo ktoré vznikli v rámci prudenciálneho dohľadu, vykladať v tom zmysle, že na účely ochrany, ktorú uvedené smernice poskytujú, je relevantná neskoršia smernica 2013/36/EÚ, a to aj v prípade dôverných informácií, ktoré banka získala alebo ktoré vznikli počas účinnosti smernice 2006/48/ES, a to v prípade, že takéto informácie sa mali zverejniť počas účinnosti smernice 2013/36/EÚ?

- f) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku uvedenú v bode d), má sa článok 53 ods. 1 prvý pododsek smernice 2013/36/EÚ (a článok 44 ods. 1 prvý pododsek smernice 2006/48/ES, a to v závislosti od odpovede na predchádzajúcu otázku) vykladať v tom zmysle, že dôverný charakter vyžadujúci povinnosť dodržiavať služobné tajomstvo stratili informácie, ktoré má národná centrálna banka ako orgán dohľadu a ktoré sa zverejnili v konkrétnom čase nasledujúcom po ich vzniku, alebo informácie, ktoré by mohli predstavovať služobné tajomstvo, sú však aspoň päť rokov staré a z tohto dôvodu sa v zásade predpokladá, že v dôsledku uplynutia času ide o zastarané informácie, ktoré stratili svoj dôverný charakter? Závisí zachovanie dôverného charakteru zastaraných informácií starých aspoň päť rokov od otázky, či ich dôverný charakter možno odôvodniť na základe iných dôvodov, než je obchodná situácia bánk podliehajúcich dohľadu alebo iných spoločností?
- g) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku uvedenú v bode d), má sa článok 53 ods. 1 tretí pododsek smernice 2013/36/EÚ (a článok 44 ods. 1 tretí pododsek smernice 2006/48/ES, v závislosti od odpovede na otázku uvedenú v bode e)) vykladať v tom zmysle, že dôverné dokumenty, ktoré sa netýkajú tretích strán v minulosti zapojených do pokusov o záchranu úverovej inštitúcie a ktoré sú právne relevantné na účely rozhodnutia súdu v občianskoprávnom konaní o náhradu škody začatom voči orgánu príslušnému pre prudenciálny dohľad, možno ešte pred začatím súdneho konania automaticky poskytnúť všetkým potenciálnym žalobcom a ich splnomocnencom, a to bez začatia osobitného konania na účely rozhodnutia o zákonnosti sprístupnenia každého jedného dokumentu konkrétnemu oprávnenému subjektu a bez vyvažovania dotknutých záujmov v každom jednotlivom prípade, vrátane prípadu, že ide o informácie o úverových inštitúciách, ktoré nie sú v konkurze alebo nútenej likvidácii, ale ktoré mali naopak prospech z pomoci štátu poskytnutej v rámci konania, počas ktorého došlo k zrušeniu finančných nástrojov akcionárov a podriadených veriteľov úverových inštitúcií?
- h) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku uvedenú v bode d), má sa článok 53 ods. 1 druhý pododsek smernice 2013/36/EÚ (a článok 44 ods. 1 druhý pododsek smernice 2006/48/ES, v závislosti od odpovede na otázku uvedenú v bode e)) vykladať v tom zmysle, že umožňuje zverejňovať na internete všeobecne dostupným spôsobom dôverné dokumenty alebo zhrnutia takýchto dokumentov, ktoré sa netýkajú tretích strán v minulosti zapojených do pokusov o záchranu úverovej inštitúcie a ktoré sú právne relevantné na účely rozhodnutia súdu v občianskoprávnom konaní o náhradu škody začatom voči orgánu príslušnému pre prudenciálny dohľad, a to v prípade, že ide o informácie vzťahujúce sa na úverové inštitúcie, ktoré nie sú v konkurze alebo nútenej likvidácii, ale ktoré mali naopak prospech z pomoci štátu poskytnutej v rámci konania, počas ktorého došlo k zrušeniu finančných nástrojov akcionárov a podriadených veriteľov úverových inštitúcií, v každom prípade za predpokladu stanovenia požiadavky, aby sa pri takomto zverejňovaní na internete zakryli všetky dôverné informácie?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 177, 2006, s. 1).

(³) (Ú. V. ES L 125, 2001, s. 15; Mim. vyd. 06/004, s. 15).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Halduskohus (Estónsko) 28. januára 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet

(Vec C-51/21)

(2021/C 128/26)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tallinna Halduskohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Aktsiaselts M.V.WOOL

Žalovaný: Põllumajandus- ja Toiduamet (predtým Veterinaar- ja Toiduamet)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa druhé mikrobiologické kritérium „Neprítomnosť v 25 g“ uvedené v článku 3 ods. 1 a v bode 1.2 tabuľky v prílohe I kapitole 1 nariadenia č. 2073/2005 ⁽¹⁾ s prihliadnutím na toto nariadenie a ochranu verejného zdravia, ako aj ciele sledované nariadeniami č. 178/2002 ⁽²⁾ a 882/2004 ⁽³⁾ vykladať v tom zmysle, že ak prevádzkovateľ potravinárskeho podniku nebol schopný dostatočne preukázať príslušnému orgánu, že potraviny na priamu spotrebu schopné podporovať rast *L. monocytogenes*, okrem tých, ktoré sú určené pre dojčatá a na osobitné medicínske účely, nepresiahnu limit 100 KTJ/g počas ich uchovateľnosti, potom aj pre produkty uvedené na trh počas ich uchovateľnosti v každom prípade platí mikrobiologické kritérium „Neprítomnosť v 25 g“?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa druhé mikrobiologické kritérium „Neprítomnosť v 25 g“ uvedené v článku 3 ods. 1 a v bode 1.2 tabuľky v prílohe I kapitole 1 nariadenia č. 2073/2005 s prihliadnutím na toto nariadenie a ochranu verejného zdravia, ako aj ciele sledované nariadeniami č. 178/2002 a 882/2004 vykladať v tom zmysle, že bez ohľadu na to, či je prevádzkovateľ potravinárskeho podniku schopný dostatočne preukázať príslušnému orgánu, že potravina počas jej uchovateľnosti nepresiahne limit 100 KTJ/g, potom pre túto potravinu platia dve alternatívne mikrobiologické kritériá, a to 1. kým sa potravina nachádza pod kontrolou prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, kritérium „Neprítomnosť v 25 g“ a 2. po tom, ako sa potravina dostala spod kontroly prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, kritérium „100 KTJ/g“?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2073/2005 z 15. novembra 2005 o mikrobiologických kritériách pre potraviny (Ú. v. EÚ L 338, 2005, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 2002, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 293, 2013, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège (Belgicko) 28. januára 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances

(Vec C-52/21)

(2021/C 128/27)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Odporca: État belge – SPF Finances

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo praxi, podľa ktorej spoločnosti so sídlom v prvom členskom štáte, ktoré využívajú služby spoločností so sídlom v druhom členskom štáte, musia s cieľom vyhnúť sa vyrubeniu odvodu dane z príjmu právnických osôb vo výške 100 % alebo 50 % zo súm fakturovaných týmito druhými spoločnosťami, vystaviť a zaslať daňovému úradu potvrdenia a súhrnné výkazy týkajúce sa týchto výdavkov, pričom v prípade, že využili služby spoločností rezidentov, nemajú takúto povinnosť, aby sa vyhli vyrubeniu daného odvodu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège (Belgicko) 28. januára 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge – SPF Finances

(Vec C-53/21)

(2021/C 128/28)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Odporca: État belge – SPF Finances

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo praxi, podľa ktorej spoločnosti so sídlom v prvom členskom štáte, ktoré využívajú služby spoločností so sídlom v druhom členskom štáte, musia s cieľom vyhnúť sa vyrubeniu odvodu dane z príjmu právnických osôb vo výške 100 % alebo 50 % zo súm faktúrovaných týmito druhými spoločnosťami, vystaviť a zaslať daňovému úradu potvrdenia a súhrnné výkazy týkajúce sa týchto výdavkov, pričom v prípade, že využili služby spoločností rezidentov, nemajú takúto povinnosť, aby sa vyhli vyrubeniu daného odvodu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varchoven administrativen šad (Bulharsko) 28. januára 2021 – Direktor na Agencia „Mitnici“/IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

(Vec C-55/21)

(2021/C 128/29)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varchoven administrativen šad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Direktor na Agencia „Mitnici“

Odporkyňa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 11 smernice Rady 2008/118/ES ⁽¹⁾ zo 16. decembra 2008 a článok 17 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2011/64/EÚ ⁽²⁾ z 21. júna 2011 vykladať v tom zmysle, že ukladajú členským štátom povinnosť vydať právne predpisy upravujúce vrátenie spotrebnej dane vrátane spotrebnej dane z tabakových výrobkov, ktoré boli uvedené do daňového voľného obehu a pod colným dozorom zničené?
2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, môžu sa dotknuté osoby odvolávať na priamy účinok ustanovení smerníc a zásad práva Únie, ak členský štát nesplnil svoju povinnosť vydať také právne predpisy?

3. Ak budú odpovede na prvé dve otázky kladné, oprávňuje priamy účinok citovaných ustanovení za skutkového stavu zisteného v tomto prípade na vrátenie zaplatenej spotrebnej dane len na základe žiadosti a bez ďalších formalít?

- (¹) Smernica Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12).
- (²) Smernica Rady 2011/64/EÚ z 21. júna 2011 o štruktúre a sadzbách spotrebnej dane z tabakových výrobkov (Ú. v. EÚ L 176, 2011, s. 24).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) 29. januára 2021 – UAB „ARVI“ ir ko/Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Vec C-56/21)

(2021/C 128/30)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: UAB „ARVI“ ir ko

Žalovaný: Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciálne otázky

- (1) Je vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej môže mať platiteľ DPH možnosť voľby v otázke uplatnenia DPH, pokiaľ ide o nehnuteľný majetok oslobodený od DPH len vtedy, ak sa tento majetok prevedie na zdaniteľnú osobu, ktorá je v čase uzatvorenia transakcie registrovaná ako platiteľ DPH, zlučiteľná s výkladom článkov 135 a 137 smernice (¹), ako aj so zásadami daňovej neutrality a efektivity?
- (2) V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je výklad ustanovení vnútroštátneho práva, podľa ktorých musí dodávateľ nehnuteľného majetku upraviť DPH odpočítanú pri nadobudnutí prevedeného nehnuteľného majetku, keď sa na dodanie nehnuteľného majetku rozhodol uplatniť DPH, a takáto možnosť nie je na základe vnútroštátnych požiadaviek dovolená na základe jedinej podmienky, a to, že nadobúdateľ nemá postavenie osoby registrovanej ako platiteľ DPH, v súlade s ustanoveniami smernice upravujúce právo dodávateľa na odpočítanie DPH a úpravu odpočítanej dane a zásadami neutrality DPH a efektivity?
- (3) Je správna prax, podľa ktorej je za okolností, o aké ide vo veci samej, dodávateľ nehnuteľností povinný upraviť odpočítanie dane zaplatenej na vstupe pri nadobudnutí/výstavbe nehnuteľného majetku, keďže predaj tohto majetku sa považuje za dodanie nehnuteľného majetku oslobodené od DPH z dôvodu neexistencie možnosti voľby v otázke uplatnenia DPH (keďže nadobúdateľ nemá v čase uzavretia transakcie identifikačné číslo pre DPH), hoci v čase uzavretia transakcie nadobúdateľ nehnuteľného majetku požiadal o registráciu za platiteľa DPH a bol registrovaný ako platiteľ DPH jeden mesiac po uzavretí transakcie, v súlade s ustanoveniami smernice upravujúcimi právo dodávateľa na odpočítanie DPH a úpravu odpočítanej dane a zásadou neutrality DPH? Je v takom prípade relevantné, či nadobúdateľ nehnuteľného majetku, ktorý sa zaregistroval ako platiteľ DPH po uskutočnení transakcie, skutočne použil nadobudnutý majetok na činnosti podliehajúce DPH, ak neexistujú žiadne dôkazy o podvode alebo zneužití?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Versailles
(Francúzsko) 2. februára 2021 JP/Ministre de la Transition écologique, Premier ministre**

(Vec C-61/21)

(2021/C 128/31)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: JP

Odporca: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa uplatniteľné pravidlá práva Európskej únie vyplývajúce z článku 13 ods. 1 a z článku 23 ods. 1 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v prípade dostatočne závažného porušenia povinností vyplývajúcich z týchto ustanovení, zo strany členského štátu Európskej únie, zakladajú právo jednotlivcov získať od predmetného členského štátu náhradu ujmy na ich zdraví, ktorá má priamu a určitú príčinnú súvislosť so zhoršením kvality ovzdušia?
2. Za predpokladu, že vyššie uvedené ustanovenia môžu skutočne zakladať toto právo na náhradu ujmy na zdraví, za akých podmienok môže toto právo vzniknúť, najmä s ohľadom na dátum, ku ktorému má byť posúdená existencia nesplnenia povinnosti, za ktorú zodpovedá predmetný členský štát?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 152, 2008, s. 1

Odvolanie podané 2. februára 2021: SGL Carbon SE proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-639/18, SGL Carbon SE/Komisia

(Vec C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: SGL Carbon SE (v zastúpení: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné posúdenie, a
- rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že zistenie Všeobecného súdu, podľa ktorého tvrdenie odvolateľky, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, nevyhnutne neznamenalo, že Komisia porušila povinnosť riadnej starostlivosti, je z právneho hľadiska nesprávne.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne použil údajný nedostatok právnej jasnosti bodu 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008⁽¹⁾ ako dôvod pre odmietnutie tvrdenia, ktoré už použila odvolateľka.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa nemohol dovoliť konštatovať, že právny rámec je zložitý, aby ospravedlnil, že Komisia nezohľadnila nedostatok rozpustnosti CTPHT (smola, čiernouhoľný decht, vysokoteplotný). V predchádzajúcich spojených konaniach (vec T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA a i./Komisia) totiž Všeobecný súd rozhodol inak. Bez akéhokoľvek vysvetlenia pre opačné rozhodnutie je odôvodnenie Všeobecného súdu nedostatočné a rozporuplné.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd uplatnil bežné kritérium náležitej starostlivosti. Tým, že dospel k záveru, že Komisia konala ako akýkoľvek iný, bežný, náležite starostlivý správny orgán, uplatnil nesprávny a neprimeraný porovnávací bod pre posúdenie náležitej starostlivosti a bežnosti konania Komisie.

Piaty odvolací dôvod sa zakladá na nedostatočnom a rozporuplnom odôvodnení Všeobecného súdu v rozsahu, v akom rozhodol – bez toho aby uviedol akékoľvek dôkazy a opierajúc sa len o návrhy generálneho advokáta – že pre Komisiu mohlo byť zložité napraviť jej zjavne nesprávne posúdenie, čím naznačil, že prístup Komisie možno ospravedlniť.

Šiesty odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, keď dospel k záveru, že pochybenie Komisie možno ospravedlniť odkazom na zásadu obozretnosti, pretože podľa ustálenej judikatúry sa tejto zásady nemožno dovoliť počas klasifikácie látky.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 2008, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 3. februára 2021 – Iveco Orecchia SpA/APAM Esercizio SpA

(Vec C-68/21)

(2021/C 128/33)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: Iveco Orecchia SpA

Odporkyňa: APAM Esercizio SpA

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade s právom Únie – najmä s ustanoveniami smernice 2007/46/ES⁽¹⁾ (uvedenými v článkoch 10, 19 a 28 tejto smernice Spoločenstva), ako aj so zásadami rovnosti zaobchádzania a nestrannosti, plnej konkurencieschopnosti a riadnej správy vecí verejných – postup, v rámci ktorého sa v konkrétnej súvislosti s verejným obstarávaním na dodávku náhradných dielov pre autobusy určené na používanie vo verejnej službe verejnému obstarávateľovi umožňuje akceptovať náhradné diely určené pre konkrétne vozidlo, ktoré vyrobil iný výrobca než výrobca vozidla a ktoré z tohto dôvodu neboli typovo schválené spolu s vozidlom, patriace k jednej z kategórií náhradných dielov upravených technickými požiadavkami podľa prílohy IV vyššie uvedenej smernice (Zoznam požiadaviek na účely typového schválenia ES vozidiel), pričom úspešný uchádzač ich ponúkol do verejného obstarávania bez osvedčenia o typovom schválení a bez akéhokoľvek informácie o tom, či boli reálne schválené, naopak, konal na základe predpokladu, že ich typové schválenie nie je potrebné, keďže postačuje iba vyhlásenie uchádzača o rovnocennosti so schváleným pôvodným výrobkom?

2. Je v súlade s právom Únie – najmä s článkom 3 bodom 27 smernice 2007/46/ES – postup, v rámci ktorého sa v súvislosti s verejným obstarávaním na dodávku náhradných dielov pre autobusy určené na používanie vo verejnej službe jednotlivému uchádzačovi umožňuje, aby sa sám označil za „výrobcu“ konkrétneho, nepôvodného náhradného dielu určeného pre konkrétne vozidlo, najmä ak patrí k jednej z kategórií náhradných dielov upravených technickými požiadavkami uvedenými v prílohe IV (Zoznam požiadaviek na účely typového schválenia ES vozidiel) smernice 2007/46/ES, alebo je dotknutý uchádzač naopak povinný preukázať – vo vzťahu ku každému takto ponúkanému náhradnému dielu a na účely potvrdenia ich rovnocennosti s technickými špecifikáciami verejného obstarávania –, že je osobou, ktorá zodpovedá schvaľovaciemu orgánu za všetky aspekty procesu typového schválenia, ako aj za zhodu výroby a príslušnú úroveň kvality, a že priamo vykonáva aspoň niektoré fázy výroby náhradného dielu podliehajúceho typovému schváleniu, pričom v prípade kladnej odpovede je tiež potrebné objasniť, akým spôsobom je potrebné uvedené skutočnosti preukázať?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 2007, s. 1)

Žaloba podaná 3. februára 2021 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-70/21)

(2021/C 128/34)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

A. Určil, že:

- Helénska republika si tým, že systematicky a nepretržite prekračujú maximálne hodnoty koncentrácií častíc PM₁₀, pokiaľ ide o maximálnu dennú hodnotu od roku 2005 v oblasti/aglomerácii EL0004 Solúnu, nesplnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z ustanovení článku 13 v spojení s prílohou XI smernice 2008/50 (¹),
- Helénska republika si tým, že počnúc 11. januárom 2010 neprijala opatrenia potrebné na to, aby zabezpečila dosiahnutie súladu s limitnými hodnotami PM₁₀ v oblasti/aglomerácii EL0004 Solúnu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 23 ods. 1 smernice 2008/50 (v spojení s prílohou XV časťou A tejto smernice), a konkrétnejšie povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 23 ods. 1 druhého pododseku uvedenej smernice, prijať primerané opatrenia na to, aby sa obdobie, keď sú limitné hodnoty prekročené, čo najviac skrátilo.

B. Uložil Helénskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého žalobného dôvodu Komisia zdôrazňuje, že smernica 2008/50 týkajúca sa kvality okolitého ovzdušia a čistejšieho vzduchu pre Európu vyžaduje od členských štátov, aby obmedzili vystavenie obyvateľov jemným tuhým časticiam nazývaným suspendované častice (PM₁₀). Komisia tvrdí, že Helénska republika na základe ročných správ o kvalite ovzdušia, ktoré jej tento štát predložil, nepretržite od roku 2005, kedy sa dodržiavanie denných a ročných limitných hodnôt PM₁₀ stalo povinným (pôvodne na základe článku 5 ods. 1 smernice 1999/30, neskôr na základe článku 13 smernice 2008/50, nezabezpečila dosiahnutie súladu s dennými limitnými hodnotami v aglomerácii EL0004 Solúnu.

V rámci druhého žalobného dôvodu Komisia uvádza, že článok 23 ods. 1 druhý pododsek smernice 2008/50 ukladá členským štátom v prípade prekročenia limitných hodnôt jasnú a naliehavú povinnosť prijať plány týkajúce sa kvality ovzdušia a obsahujúce primerané opatrenia na to, aby sa obdobie, keď sú limitné hodnoty prekročené, čo najviac skrátilo. Komisia tvrdí, že Helénska republika v rozpore s článkom 23 ods. 1 smernice 2008/50 nevypracovala primeraný plán týkajúci sa kvality ovzdušia v aglomerácii EL0004 Solúnu.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe (Ú. v. EÚ L 152, 2008, s. 1).

Odvolanie podané 3. februára 2021: Química del Nalón SA, formerly Industrial Química del Nalón SA proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Komisia

(Vec C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Química del Nalón SA, predtým Industrial Química del Nalón SA (v zastúpení: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné posúdenie, a
- rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že zistenie Všeobecného súdu, podľa ktorého tvrdenie odvolateľky, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, nevyhnutne neznamenalo, že Komisia porušila povinnosť riadnej starostlivosti, je z právneho hľadiska nesprávne.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne použil údajný nedostatok právnej jasnosti bodu 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 (¹) ako dôvod pre odmietnutie tvrdenia, ktoré už použila odvolateľka.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa nemohol dovoliť konštatovať, že právny rámec je zložitý, aby ospravedlnil, že Komisia nezohľadnila nedostatok rozpustnosti CTPHT (smola, čiernouhoľný decht, vysokoteplotný). V predchádzajúcich spojených konaniach (vec T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA a i./Komisia) totiž Všeobecný súd rozhodol inak. Bez akéhokoľvek vysvetlenia pre opačné rozhodnutie je odôvodnenie Všeobecného súdu nedostatočné a rozporuplné.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd uplatnil bežné kritérium náležitej starostlivosti. Tým, že dospel k záveru, že Komisia konala ako akýkoľvek iný, bežný, náležite starostlivý správny orgán, uplatnil nesprávny a neprimeraný porovnávací bod pre posúdenie náležitej starostlivosti a bežnosti konania Komisie.

Piaty odvolací dôvod sa zakladá na nedostatočnom a rozporuplnom odôvodnení Všeobecného súdu v rozsahu, v akom rozhodol – bez toho aby uviedol akékoľvek dôkazy a opierajúc sa len o návrhy generálneho advokáta – že pre Komisiu mohlo byť zložité napraviť jej zjavne nesprávne posúdenie, čím naznačil, že prístup Komisie možno ospravedlniť.

Šiesty odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, keď dospel k záveru, že pochybenie Komisie možno ospravedlniť odkazom na zásadu obozretnosti, pretože podľa ustálenej judikatúry sa tejto zásady nemožno dovoľávať počas klasifikácie látok.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 2008, s. 1).

Odvolanie podané 4. februára 2021: Deza a.s. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-638/18, Deza a.s./Komisia

(Vec C-75/21 P)

(2021/C 128/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Deza a.s. (v zastúpení: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné posúdenie, a
- rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že zistenie Všeobecného súdu, podľa ktorého tvrdenie odvolateľky, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, nevyhnutne neznamenal, že Komisia porušila povinnosť riadnej starostlivosti, je z právneho hľadiska nesprávne.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne použil údajný nedostatok právnej jasnosti bodu 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 (¹) ako dôvod pre odmietnutie tvrdenia, ktoré už použila odvolateľka.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa nemohol dovoľávať konštatovania, že právny rámec je zložitý, aby ospravedlnil, že Komisia nezohľadnila nedostatok rozpustnosti CTPHT (smola, čiernouhoľný decht, vysokoteplotný). V predchádzajúcich spojených konaniach (vec T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA a i./Komisia) totiž Všeobecný súd rozhodol inak. Bez akéhokoľvek vysvetlenia pre opačné rozhodnutie je odôvodnenie Všeobecného súdu nedostatočné a rozporuplné.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd uplatnil bežné kritérium náležitej starostlivosti. Tým, že dospel k záveru, že Komisia konala ako akýkoľvek iný, bežný, náležite starostlivý správny orgán, uplatnil nesprávny a neprimeraný porovnávaci bod pre posúdenie náležitej starostlivosti a bežnosti konania Komisie.

Piaty odvolací dôvod sa zakladá na nedostatočnom a rozporuplnom odôvodnení Všeobecného súdu v rozsahu, v akom rozhodol – bez toho, aby uviedol akékoľvek dôkazy a opierajúc sa len o návrhy generálneho advokáta – že pre Komisiu mohlo byť zložité napraviť jej zjavne nesprávne posúdenie, čím naznačil, že prístup Komisie možno ospravedlniť.

Šiesty odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, keď dospel k záveru, že pochybenie Komisie možno ospravedlniť odkazom na zásadu obozretnosti, pretože podľa ustálenej judikatúry sa tejto zásady nemožno dovoľávať počas klasifikácie látky.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 2008, s. 1).

**Odvolanie podané 3. februára 2021: Bilbaína de Alquitranes, SA proti rozsudku Všeobecného súdu
(ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci T-645/18, Bilbaína de Alquitranes,
SA/Komisia**

(Vec C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Bilbaína de Alquitranes, SA (v zastúpení: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné posúdenie, a
- rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že zistenie Všeobecného súdu, podľa ktorého tvrdenie odvolateľky, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, nevyhnutne neznamenalo, že Komisia porušila povinnosť riadnej starostlivosti, je z právneho hľadiska nesprávne.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne použil údajný nedostatok právnej jasnosti bodu 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 (¹) ako dôvod pre odmietnutie tvrdenia, ktoré už použila odvolateľka.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa nemohol dovoľávať konštatovania, že právny rámec je zložitý, aby ospravedlnil, že Komisia nezohľadnila nedostatok rozpustnosti CTPHT (smola, čiernouhoľný decht, vysokoteplotný). V predchádzajúcich spojených konaniach (vec T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA a i./Komisia) totiž Všeobecný súd rozhodol inak. Bez akéhokoľvek vysvetlenia pre opačné rozhodnutie je odôvodnenie Všeobecného súdu nedostatočné a rozporuplné.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd uplatnil bežné kritérium náležitej starostlivosti. Tým, že dospel k záveru, že Komisia konala ako akýkoľvek iný, bežný, náležite starostlivý správny orgán, uplatnil nesprávny a neprimeraný porovnávaci bod pre posúdenie náležitej starostlivosti a bežnosti konania Komisie.

Piaty odvolací dôvod sa zakladá na nedostatočnom a rozporuplnom odôvodnení Všeobecného súdu v rozsahu, v akom rozhodol – bez toho, aby uviedol akékoľvek dôkazy a opierajúc sa len o návrhy generálneho advokáta – že pre Komisiu mohlo byť zložité napraviť jej zjavne nesprávne posúdenie, čím naznačil, že prístup Komisie možno ospravedlniť.

Šiesty odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, keď dospel k záveru, že pochybenie Komisie možno ospravedlniť odkazom na zásadu obozretnosti, pretože podľa ustálenej judikatúry sa tejto zásady nemožno dovoľávať počas klasifikácie látky.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 2008, s. 1).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – XC/Komisia

(Vec T-488/18) ⁽¹⁾

(„Verejná služba – Prijímanie do verejnej služby – Verejné výberové konanie EPSO/AD/338/17 – Rozhodnutie výberovej komisie o nezapísaní mena žalobcu do rezervného zoznamu výberového konania – Zásada zákazu diskriminácie na základe zdravotného postihnutia – Prístup k dokumentom – Zamietnutie žiadosti o prístup k otázkam položeným počas dokazovania – Tajnosť rokovania výberovej komisie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Verejné výberové konanie EPSO/AD/356/18 – Rezervný zoznam – Žaloba o neplatnosť – Nedostatok záujmu na konaní – Neprípustnosť – Zodpovednosť“)

(2021/C 128/38)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: XC (v zastúpení: C. Bottino, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Spina a L. Vernier, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát)

Predmet veci

Po prvé návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia výberovej komisie verejného výberového konania EPSO/AD/388/17 zo 4. decembra 2017 o neprípustení žalobcu do ďalšej fázy výberového konania, po druhé návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2018) 3696 z 19. júna 2018 vo veci prístupu k dokumentom, po tretie návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie rezervného zoznamu verejného výberového konania EPSO/AD/356/18 uverejneného 22. mája 2019 a po štvrté návrh na základe článku 270 ZFEÚ na nápravu rôznych ujm, ktoré boli údajne spôsobené žalobcovi

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. XC je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Santini a i./Parlament**(Spojené veci T-345/19, T-346/19, T-364/19 až T-366/19, T-372/19 až T-375/19 a T-385/19) ⁽¹⁾**

(Inštitucionálne právo – Jednotný štatút európskeho poslanca – Európski poslanci zvolení v talianskych obvodoch – Prijatie rozhodnutia č. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Úrad predsedu poslaneckej snemovne, Taliansko) v oblasti dôchodkov – Zmena výšky dôchodkov talianskych národných poslancov – Korelačná zmena výšky dôchodkov niektorých bývalých európskych poslancov zvolených za Taliansko zo strany Európskeho parlamentu – Právomoc autora aktu – Povinnosť odôvodnenia – Nadobudnuté práva – Právna istota – Legitímna dôvera – Právo vlastníť majetok – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania – Mimozmluvná zodpovednosť – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom)

(2021/C 128/39)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: Giacomo Santini (Trento, Taliansko) a 9 ďalších žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe rozsudku (v zastúpení: M. Paniz, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: S. Seyr a S. Alves, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Po prvé návrh na základe článku 267 ZFEÚ na zrušenie oznámenia z 11. apríla 2019, ako aj v prípade žalobcu vo veci T-375/19 oznámenia z 8. mája 2019, vydaných v prípade každého zo žalobcov Parlamentom a týkajúcich sa úpravy výšky dôchodkov, ktoré žalobcovia poberajú, v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti rozhodnutia Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati č. 14/2018 dňa 1. januára 2019 a po druhé návrh na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorá bola žalobcom údajne spôsobená v dôsledku týchto aktov

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Giacomo Santini a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 263, 5.8.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Forte/Parlament**(Vec T-519/19) ⁽¹⁾**

(„Inštitucionálne právo – Jednotný štatút európskeho poslanca – Európski poslanci zvolení v talianskych obvodoch – Prijatie rozhodnutia č. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Úrad predsedu poslaneckej snemovne, Taliansko) v oblasti dôchodkov – Zmena výšky dôchodkov talianskych národných poslancov – Korelačná zmena výšky dôchodkov niektorých bývalých európskych poslancov zvolených za Taliansko zo strany Európskeho parlamentu – Právomoc autora aktu – Povinnosť odôvodnenia – Nadobudnuté práva – Právna istota – Legitímna dôvera – Právo vlastníť majetok – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania“)

(2021/C 128/40)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Mario Forte (Neapol, Taliansko) (v zastúpení: C. Forte a G. Forte, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: S. Seyr a S. Alves, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie oznámenia Európskeho parlamentu z 11. júna 2019, ktoré sa týkalo zmeny výšky dôchodku, ktorý žalobca poberá v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti rozhodnutia Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati č. 14/2018 dňa 1. januára 2019

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Mario Forte znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Európsky parlament.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Sophia Groupe/Parlament

(Vec T-578/19) ⁽¹⁾

(„Postup verejného obstarávania služieb – Verejné obstarávanie – Poskytovanie asistenčných služieb pre budovy – Zamietnutie ponuky uchádzača – Uzavretie zmluvy s iným uchádzačom – Kritériá výberu – Kritériá hodnotenia ponúk – Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka – Používanie značiek a osvedčení pri formulovaní kritérií hodnotenia ponúk – Povinnosť odôvodnenia“)

(2021/C 128/41)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sophia Groupe (Saint-Josse-ten-Noode, Belgicko) (v zastúpení: Y. Schneider a C.-H. de la Vallée Poussin, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: L. Tapper Brandberg a B. Simon, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Parlamentu z 30. júla 2019 o pridelení časti č. 1 verejnej zákazky na „poskytovanie služieb Buildings HelpDesk“ (verejné obstarávanie 06A0010/2019/M011) inému uchádzačovi.

Výrok rozsudku

1. Žaloba a zamieta.
2. Sophia Group je povinná nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – Herlyn a Beck/EUIPO – Brillux (B.home)(Vec T-821/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie B.home – Skoršia medzinárodná slovná ochranná známka B-Wohnen – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2021/C 128/42)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Sonja Herlyn (Grünwald, Nemecko) a Christian Beck (Grünwald) (v zastúpení: H. Hofmann, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Fischer, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Nemecko) (v zastúpení: R. Schiffer, advokátka)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 24. septembra 2019 (vec R 373/2015-5) týkajúcej sa konania o námietke medzi spoločnosťou Brillux a osobami Sonja Herlyn a Christian Beck

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Sonja Herlyn a Christian Beck sú povinní nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 27.1.2020.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2021 – El Corte Inglés/EUIPO – MKR Design (PANTHÉ)(Vec T-117/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie PANTHÉ – Skoršie slovné a obrazové národné ochranné známky PANTHER a skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie P PANTHER – Relatívny dôvod zamietnutia – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Dôkaz o riadnom používaní skoršej ochrannej známky“)

(2021/C 128/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: J. L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: MKR Design Srl (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: G. Dragotti, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 5. decembra 2019 (vec R 378/2019-5) týkajúcejmu sa námietkového konania medzi El Corte Inglés a MKR Design

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. El Corte Inglés, SA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 129, 20.4.2020.

Žaloba podaná 29. decembra 2020 – Stockdale/Rada a i.

(Vec T-776/20)

(2021/C 128/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Robert Stockdale (Bristol, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: N. de Montigny, advokát)

Žalovaní: Rada Európskej únie, Európska komisia, Európska služba pre vonkajšiu činnosť, Osobitný zástupca Európskej únie v Bosne a Hercegovine

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

prvom rade:

- pokiaľ ide o rozhodnutie o prepustení, vyhlásil ho za nezákonné,
- pokiaľ ide o práva vyplývajúce zo súkromnoprávnej zmluvy:
 - rekvifikoval zmluvný vzťah na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú,
 - rozhodol, že žalobca bol diskriminovaný, pokiaľ ide o uvádzaný dôvod prepustenia a z toho dôvodu uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu 10 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy ohodnotenej *ex aequo et bono*,
 - určil, že žalovaní si nesplnili zmluvné záväzky a najmä povinnosť platným spôsobom oznámiť ukončenie zmluvy na dobu neurčitú,
 - rozhodol, že žalobca nebol posudzovaný na základe zásady rovnosti a zákonne, a v dôsledku toho uložil žalovaným povinnosť opätovne ho zaradiť na pracovné miesto alebo, subsidiárne mu zaplatiť náhradu škody ohodnotenej na základe straty z príjmu z výkonu pracovnej zmluvy, ak by bola platná až do jej predpokladaného ukončenia,
 - v dôsledku toho uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu škody, ktorá mu vznikla neodôvodneným prepustením (*unfair dismissal*), ktorá sa určí neskôr a predbežne stanoví *ex aequo et bono* na 393 850,08 eura,
 - uložil žalovaným povinnosť zaplatiť úroky z uvedených súm,
- pokiaľ ide o ostatné práva založené na diskrimináciu pri posudzovaní medzi žalobcom a ostatnými zamestnancami Európskej únie,
 - určil, že žalobca mal byť prijatý do zamestnania ako dočasný zamestnanec jedného z prvých troch žalovaných a vyhlásil, že prví traja žalovaní posudzovali žalobcu diskriminačne bez objektívneho odôvodnenia, pokiaľ ide o jeho mzdu, dôchodkové nároky a súvisiace výhody, ako aj pokiaľ ide o záruku neskoršieho zamestnania,

- uložil prvým trom žalovaným povinnosť nahradiť žalobcovi škodu vzniknutú zo straty mzdy, dôchodku, príspevkov a príležitostných výhod v dôsledku porušenia práva Spoločenstva uvedených v tejto žalobe,
- uložil im povinnosť zaplatiť mu úroky z týchto súm,
- určil žalovaným lehotu na zaplatenie uvedenej náhrady škody s prihliadnutím na platovú triedu a platový stupeň, v rámci ktorých mal byť žalobca prijatý do zamestnania, na priemerný rast mzdy, vývoj jeho kariérneho postupu, príspevky a porovnať dosiahnuté výsledky so mzdou, ktorá bola žalobcovi skutočne vyplatená,
- uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

Subsidiárne:

- uložil inštitúciám povinnosť nahradiť žalobcovi škodu na základe mimozmluvnej zodpovednosti vyplývajúcu z nerešpektovania jeho základných, do predbežne výšky stanovenej *ex aequo et bono* na 400 000 eur.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na zmluvnej a mimozmluvne zodpovednosti žalovaných z týchto dôvodov:

- porušenie hmotného práva uplatniteľného na zmluvu žalobcu,
- diskriminácia rozhodnutia o jeho prepustení na základe jeho štátnej príslušnosti a nerovnosť zaobchádzania v rámci konania o prepustení ako britského štátneho príslušníka v rámci Európskej únie, ako aj porušenie práva byť vypočutý,
- zneužitie práva pri opakovanom uzatváraní zmlúv na dobu neurčitú a porušenie zásady proporcionality, ako aj porušenie zásady rovnosti a zákazu diskriminácie,
- právna neistota a porušenie práva na riadnu správu vecí verejných, porušenie Európskeho kódexu dobrej správnej praxe a porušenie práva na voľný pohyb pracovníkov.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nezákonnosti rozhodnutia o prepustení žalobcu. Tento dôvod sa delí na dve výhrady:

- Prvá výhrada sa zakladá na porušení práva uplatniteľného na jeho pracovnú zmluvu (kvalifikácia zmluvy, predpisy v oblasti prepúšťania, nerovnosť v zaobchádzaní v porovnaní s ostatnými britskými zamestnancami pracujúcimi pre Úniu, atď.). Subsidiárne žalobca tvrdí, že ide o rovnaké zásady nástrojov európskeho práva, ktoré sa majú uplatniť, aby sa dospelo k rovnakým výsledkom.
- Druhá výhrada sa zakladá na existencii diskriminácie medzi zamestnancami inštitúcie, a to najmä z hľadiska práv priznaných dočasným zamestnancom (nezaplatenie jednotlivých príspevkov, odvody do dôchodkového fondu, preplatenie nákladov atď.).

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na existencii mimozmluvnej zodpovednosti inštitúcií Európskej únie, na ktorú poukazuje žalobca v prípade, že sa jeho závery týkajúce sa zmluvnej zodpovednosti žalovaných mali považovať za neprípustné alebo nedôvodné.

Žaloba podaná 17. januára 2021 – VI/Komisia**(Vec T-20/21)**

(2021/C 128/45)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* VI (v zastúpení: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO) zo 7. októbra 2020, ktoré bolo žalobkyni doručené 7. októbra 2020 a ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť podaná 27. mája 2020 a zároveň zamietnutý aj jej návrh na náhradu ujmy vo výške 50 000 eur,
- zrušil rozhodnutie EPSO/výberovej komisie z 27. februára 2020, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o preskúmanie rozhodnutia výberovej komisie nepripustiť ju do ďalšej fázy výberového konania,
- zrušil rozhodnutie EPSO/výberovej komisie z 26. júna 2019 o nezaraďení žalobkyne do rezervného zoznamu na účely výberového konania EPSO/AD/363/18 (AD7) – Administrátori v odbore colníctvo,
- zrušil oznámenie o otvorenom výberovom konaní EPSO/AD/363/18 – Administrátori v odbore colníctvo, uverejnené 11. októbra 2018 (¹), v celom rozsahu zrušil rezervný zoznam a zároveň z neho vyňal mená uchádzačov, ktoré boli na tento zoznam zaradené v dôsledku vyššie uvedeného výberového konania,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť ujmu vo výške 70 000 eur, ktorá vznikla v dôsledku vyššie uvedených napadnutých nezákonných rozhodnutí,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení profesijných skúseností žalobkyne – nepreskúmanie sťažnosti podľa článku 90 ods. 1 služobného poriadku – zneužitie diskrečnej právomoci výberovej komisie a porušenie článku 27 služobného poriadku z dôvodu zjavne nevhodného výberu člena výberovej komisie na pohovor so žalobkyňou – nesprávne posúdenie odpovedí žalobkyne na otázky – porušenie povinnosti vykonať porovnávacie a objektívne posúdenie uchádzačov a porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a rovnosti príležitostí.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení odpovedí žalobkyne na otázky položené členom výberovej komisie – porušenie prílohy I bodu 1 a prílohy II bodu 2 oznámenia o výberovom konaní – zjavne nesprávne posúdenie odpovedí žalobkyne.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a článku 296 ZFEÚ.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na absencii stability v rámci zloženia výberovej komisie počas ústnej skúšky v rámci výberového konania – nedostatok koordinačných opatrení na zabezpečenie koherentného a objektívneho hodnotenia, rovnosti príležitostí uchádzačov a rovnosti zaobchádzania s nimi.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článkov 1, 2, 3 a 4 nariadenia Rady č. 1 z roku 1958 ⁽¹⁾ – porušenie článkov 1d a 28 služobného poriadku a článku 1 ods. 1 písm. f) prílohy III tohto služobného poriadku – porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 368A, 2018, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 1958, 17, s. 385; Mim. vyd. 01/01, s. 3), naposledy zmenené nariadením Rady (EÚ) č. 517/2013 z 13. mája 2013, ktorým sa z dôvodu pristúpenia Chorvátskej republiky upravujú určité nariadenia a rozhodnutia v oblasti voľného pohybu tovaru, slobody pohybu osôb, práva obchodných spoločností, politiky hospodárskej súťaže, poľnohospodárstva, bezpečnosti potravín, veterinárnej a fytosanitárnej politiky, dopravnej politiky, energetiky, daní, štatistiky, transeurópskych sietí, súdnictva a základných práv, spravodlivosti, slobody a bezpečnosti, životného prostredia, colnej únie, vonkajších vzťahov, zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky a inštitúcií (Ú. v. EÚ L 158, 2013, s. 1).

Žaloba podaná 14. januára 2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisia

(Vec T-22/21)

(2021/C 128/46)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: D. Luff a R. Sciaudone, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil list Európskej komisie zo 4. novembra 2020 (Ref. Ares(2020)6365704) týkajúci sa likvidácie finančnej záruky, ktorú uplatnilo turecké ministerstvo vedy, priemyslu a technológie – Generálne riaditeľstvo pre EÚ a zahraničné veci – Riaditeľstvo pre finančné programy EÚ,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti náležitej starostlivosti, nestrannosti a rovnosti zbraní, ako aj článku 78 nariadenia o rozpočtových pravidlách. ⁽¹⁾
 - Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neoverila rozhodnutie o likvidácii záruky uplatnenej Tureckom. Komisia totiž požiadala turecké orgány, aby rozhodnutie overili sami. Tento postup je v rozpore s článkom 78 nariadenia o rozpočtových pravidlách v spojení s článkami 80, 81 a 82 delegovaného nariadenia. ⁽²⁾ Podľa týchto ustanovení by povolujujúci úradníci Únie mali osobne overiť dokumenty.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia.
 - Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie neposkytuje dostatočné informácie na to, aby bolo možné posúdiť, či je akt dostatočne odôvodnený a či obsahuje pochybenie, v dôsledku ktorého by bolo možné napadnúť jeho zákonnosť pred súdom Únie, a zároveň na to, aby ten istý súd mohol vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý.

- Žalobkyňa tvrdí, že sa nezúčastnila na administratívnom konaní, ktoré viedla Komisia na účely prijatia záveru, či vydať alebo nevydať európskej delegácii v Ankare pokyn na podpísanie likvidácie záruky.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality.

- Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu proporcionality tým, že nevyvážila žiadosť obstarávateľa a sumy, ktoré mali byť vyplatené žalobkyni.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení podmienok likvidácie záruky.

- Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vychádza zo zjavne nesprávneho posúdenia podmienok, ktoré všetky súvisia s údajným porušením zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré sú uplatniteľné na likvidáciu záruky.

- (¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1).
- (²) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1).

Žaloba podaná 21. januára 2021 – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)

(Vec T-30/21)

(2021/C 128/47)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: L'Oréal (Clichy, Francúzsko) (v zastúpení: M. Treis a E. Strobel, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugalsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie SO COUTURE – prihláška č. 12 194 015

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 3. novembra 2020 vo veci R 158/2016-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a akémukoľvek ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy tohto odvolacieho konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 pri globálnom posúdení a posúdení pravdepodobnosti zámeny.

Žaloba podaná 21. januára 2021 – PZ/Komisia**(Vec T-49/21)**

(2021/C 128/48)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* PZ (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil hodnotiacu správu za rok 2019 vzťahujúcu sa na obdobie od 1. januára do 31. decembra 2019, oznámenú žalobcovi 19. februára 2020,
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie z 23. októbra 2020 (oznámené žalobcovi 30. októbra 2020), ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu z 26. júna 2020, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.*

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila žalovaná.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia žalovanou.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení jej práva byť vypočutý.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nedostatku nezávislosti hodnotiteľa.

Žaloba podaná 25. januára 2021 – ClientEarth/Komisia**(Vec T-52/21)**

(2021/C 128/49)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* ClientEarth AISBL (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: O. Brouwer, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil implicitné rozhodnutie žalovanej zo 16. novembra 2020 o odmietnutí prístupu k určitým dokumentom týkajúcim sa kontroly rybolovu podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ a nariadenia (ES) č. 1367/2006 ⁽²⁾,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná tým, že neposkytla žalobkyni výslovné rozhodnutie týkajúce sa jej žiadosti o prístup v lehote na vybavenie opakovaných žiadostí stanovenej v článkoch 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, implicitne odmietla poskytnúť prístup v zmysle článku 8 ods. 3 uvedeného nariadenia. Tvrdí, že toto implicitné rozhodnutie o odmietnutí je neodôvodnené, v dôsledku čoho uvádza, že by malo byť zrušené, pretože Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, článku 41 ods. 2 tretej zarážky Charty základných práv Európskej únie a článku 296 ZFEÚ.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13).

Žaloba podaná 5. februára 2021 – Mendes de Almeida/Rada

(Vec T-75/21)

(2021/C 128/50)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalsko) (v zastúpení: R. Leandro Vasconcelos a M. Marques de Carvalho, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/1117 z 27. júla 2020, ktorým sa vymenúvajú európski prokurátori Európskej prokuratúry, v rozsahu, v akom sa vymenúva José Eduardo Alves d'Oliveira Guerra za európskeho prokurátora Európskej prokuratúry ako dočasný zamestnanec zaradený do platovej triedy AD 13 na neobnoviteľné funkčné obdobie troch rokov od 29. júla 2020,

— zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení pravidiel upravujúcich menovanie európskych prokurátorov a zaručujúcich zásadu nezávislosti Európskej prokuratúry. Žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že portugalská vláda listom zaslaným Rade Európskej únie 29. novembra 2019 spochybnila poradie uchádzačov vypracované výberovou komisiou podľa článku 14 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1939, pričom týchto uchádzačov navrhla samotná vláda, s uvedením iného ňou uprednostňovaného uchádzača, a jeho schválenie Radou, spochybňuje systematiku procesu menovania európskych prokurátorov, ktorého cieľom je zaručiť nezávislosť Európskej prokuratúry a európskych prokurátorov. Legitimitu európskych prokurátorov určujú orgány Únie podieľajúce sa na procese menovania, predovšetkým Rada Európskej únie, ale tiež Európsky parlament, a nie účasť vlád jednotlivých štátov. Uvedený list portugalskej vlády a schválenie Radou vyvolávajú závažné pochybnosti o nezávislosti, a teda o dôveryhodnosti Európskej prokuratúry a európskych prokurátorov.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavnom omyle vo východiskách pre rozhodnutie. Žalobkyňa konkrétne tvrdí, že list z 29. novembra 2019 zaslaný portugalskou vládou Rade obsahoval závažné omyly, ktoré napokon pripúšťa samotná vláda. Uvedené omyly spočívali v označení uchádzača uprednostňovaného portugalskou vládou ako „zástupcu hlavného európskeho prokurátora Josého Guerri“, a to na šiestich miestach, a vo vyhlásení, že uvedený prokurátor viedol vyšetrovanie a vzniesol obžalobu vo významnom procese vo veci trestných činov proti finančným záujmom Európskej únie. Tento prokurátor uvedený v napadnutom akte pritom nebol ani nie je zástupcom hlavného európskeho prokurátora, ani sa uvedeného procesu vo fáze vyšetrovania nezúčastnil. Hoci je pravda, že podľa Rady neboli tieto dva omyly pri prijímaní jej rozhodnutia nijako relevantné, na tieto omyly nikdy nepoukázala ani ich neopravila, aj keď ostatné tvrdenia, ktoré portugalská vláda uviedla v liste, akceptovala. Rada sa otázkou omylov v skutočnosti zaoberala až potom, čo tieto skutočnosti vyšli verejne najavo, čo napokon vyvolalo protesty verejnosti tak v Portugalsku, ako aj v Európe.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci. Žalobkyňa tvrdí, že ciele, v súvislosti s ktorými boli Rade Európskej únie zverené právomoci pri výbere a menovaní európskych prokurátorov, spočívajú v zaručení nezávislosti inštitúcie a menovaní najkvalitnejších kandidátov z jednotlivých členských štátov, ktorí poskytujú všetky záruky nezávislosti potrebnej k výkonu funkcie európskeho prokurátora. Zásah portugalskej vlády a postup Rady sledovali cieľ odlišný od vyššie uvedených alebo prinajmenšom k nemu viedli. Výberom a následným vymenovaním portugalského prokurátora napadnutým aktom nedošlo nevyhnutne k menovaniu najkvalitnejších uchádzačov z jednotlivých členských štátov, ktorí poskytujú úplné záruky nezávislosti potrebnej na výkon funkcie európskeho prokurátora, a to na úkor cieľov vyplývajúcich z vyššie uvedených nariadení a rozhodnutí a na ujmu legitimacy menovaných prokurátorov a dôveryhodnosti inštitúcie.

Žaloba podaná 12. februára 2021 – Darment/Komisia

(Vec T-92/21)

(2021/C 128/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Darment Oy (Helsinki, Fínsko) (v zastúpení: C. Ginter, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej o znížení kvóty, ktorá bola žalobkyni pridelená na rok 2021 na uvedenie fluórovaných uhlíkovdík na trh, o ktorom bola žalobkyňa informovaná prostredníctvom systému Portál F-GAS žalovanej z 15. decembra 2020 a e-mailom z 12. januára 2021,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná porušila článok 266 ZFEÚ tým, že uložila žalobkyni sankciu, hoci Všeobecný súd zrušil rozhodnutie žalovanej, v ktorom sa uvádzalo, že žalobkyňa v roku 2017 prekročila svoju kvótu na uvedenie fluórovaných uhlíkovdík na trh a bola jej za to uložená sankcia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná porušila článok 25 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 517/2014⁽¹⁾ v spojení s článkom 42 Charty základných práv Európskej únie tým, že naďalej ukladala žalobkyni sankciu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 517/2014 zo 16. apríla 2014 o fluórovaných skleníkových plynoch, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 842/2006 (Ú. v. EÚ L 150, 2014, s. 195).

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Boshab/Rada

(Vec T-103/21)

(2021/C 128/52)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Évariste Boshab (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 6 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 6 prílohy I tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení jeho práv na obranu. Žalobca uvádza viacero výhrad, pokiaľ ide o porušenie práv na obranu počas priebehu postupov, ktoré viedli k tomu, že Rada voči nemu prijala reštriktívne opatrenia a obnovila ich, pričom uvádza najmä porušenie jeho práva byť vypočutý za prijateľných podmienok.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o to, že Rada naďalej trvá na tom, že žalobca bol v Konžskej demokratickej republike zapojený do činov predstavujúcich vážne porušenia ľudských práv. Žalobca kritizuje kontext opätovného preskúmania, ktoré viedlo k obnoveniu reštriktívnych opatrení voči nemu a sponchýňuje, že by bol v súčasnosti akokoľvek spojený so skutočnosťami, na ktorých sa zakladalo rozhodnutie zahrnúť ho do zoznamu osôb, ktorých sa týka rozhodnutie Rady 2010/788/SZBP z 20. decembra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Konžskej demokratickej republike a o zrušení spoločnej pozície 2008/369/SZBP (Ú. v. EÚ L 336, 2010, s. 30).

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kande Mupompa/Rada

(Vec T-104/21)

(2021/C 128/53)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 7 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 7 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kanyama/Rada

(Vec T-105/21)

(2021/C 128/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Célestin Kanyama (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 4 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 4 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kazembe Musonda/Rada

(Vec T-106/21)

(2021/C 128/55)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jean-Claude Kazembe Musonda (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 8 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 8 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Amisi Kumba/Rada**(Vec T-107/21)**

(2021/C 128/56)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 2 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 2 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Ilunga Luyoyo/Rada**(Vec T-108/21)**

(2021/C 128/57)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume a T. Payan, avocats)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom ponecháva žalobcu pod č. 3 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom ponecháva žalobcu pod č. 3 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate zhodné alebo podobné so žalobnými dôvodmi uvedenými v súvislosti s vecou T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Mutondo/Rada**(Vec T-109/21)**

(2021/C 128/58)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Kalev Mutondo (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 11 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 11 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Kampete/Rada**(Vec T-110/21)**

(2021/C 128/59)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Ilunga Kampete (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 1 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 1 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Numbi/Rada

(Vec T-112/21)

(2021/C 128/60)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: John Numbi (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, avocats)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom ponecháva žalobcu pod č. 5 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom ponecháva žalobcu pod č. 5 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate zhodné alebo podobné so žalobnými dôvodmi uvedenými v súvislosti s vecou T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Team Beverage/EUIPO (Beverage Analytics)

(Vec T-113/21)

(2021/C 128/61)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Team Beverage (Brémy, Nemecko) (v zastúpení: O. Spieker, A. Schönfleisch a N. Willich, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: zápis slovnej ochrannej známky Európskej únie Beverage Analytics – prihláška č. 18 101 437

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 11. decembra 2020 vo veci R 727/2020-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zamietla odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného z 21. februára 2020,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. februára 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)

(Vec T-114/21)

(2021/C 128/62)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švajčiarsko) (v zastúpení: H. Twelmeier, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: zápis slovnej ochrannej známky Európskej únie doglover – prihláška č. 18 107 487

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 26. novembra 2020 vo veci R 720/2020-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. februára 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)**(Vec T-115/21)**

(2021/C 128/63)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švajčiarsko) (v zastúpení: H. Twelmeier, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: zápis slovnej ochrannej známky Európskej únie catlover – prihláška č. 18 107 485

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 26. novembra 2020 vo veci R 717/2020-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 18. februára 2021 – Deichmann SE/EUIPO – Munich (vyobrazenie dvoch prekrížených pruhov na bočnej strane topánky)**(Vec T-117/21)**

(2021/C 128/64)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Deichmann SE (Essen, Nemecko) (v zastúpení: C. Onken, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie (vyobrazenie dvoch prekrížených pruhov na bočnej strane topánky) – ochranná známka Európskej únie č. 2 923 852

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2020 vo veci R 2882/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 94 ods. 1 prvej vety nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 94 ods. 1 druhej vety nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 22. februára 2021 – Cilem Records International/EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Vec T-118/21)

(2021/C 128/65)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cilem Records International (Augsburg, Nemecko) (v zastúpení: E. Hecht, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: KVZ Music Ltd (Sofia, Bulharsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky HALIX RECORDS č. 16 288 235

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 28. januára 2021 vo veci R 1060/2020-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie z 28. januára 2021, ako aj rozhodnutie EUIPO z 25. mája 2020 týkajúce sa ochrannej známky Európskej únie č. 016288235 a vyhovel námietke žalobkyne proti zápisu ochrannej známky Európskej únie č. 16288235 zo 17. apríla 2017,

- subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie z 28. januára 2021 a vrátil vec odvolaciemu senátu na opätovné rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Ramazani Shadar/Rada

(Vec T-119/21)

(2021/C 128/66)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, avocats)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom ponecháva žalobcu pod č. 10 prílohy tohto rozhodnutia,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom ponecháva žalobcu pod č. 10 prílohy tohto nariadenia,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate zhodné alebo podobné so žalobnými dôvodmi uvedenými v súvislosti s vecou T-103/21, Boshab/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2021 – Ruhorimbere/Rada

(Vec T-120/21)

(2021/C 128/67)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Éric Ruhorimbere (Mbui-Mayi, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/2033 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 9 prílohy tohto rozhodnutia,

-
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/2021 z 10. decembra 2020 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 9 prílohy tohto nariadenia,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/21, Boshab/Rada.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK